

สรุปข่าวประจำวัน 1-7 มกราคม 2568

ข้าวปี'68 แข่งดู อินเดียนำแบ็ก เวียดนามมุ่งข้าวคาร์บอนต่ำ

เวียดนามลุยปลูกข้าวคาร์บอนต่ำ ลั่นเป้าหมาย 6 ล้านไร่ ผลผลิต 13 ล้านตันภายในปี'73 ปลูก 12 จว. สามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขง เผยเหตุช่วยลดโลกร้อน ลดต้นทุนเกษตรกรได้มากถึง 70% แถมได้เงินกู้จาก ธ.โลกหนุน ขณะที่ไทยยังไร้ทิศทาง ผู้ส่งออกข้าวหอมมะลิยังสู้ได้อีกแค่ 5 ปี อาณิสส “ทรมัป” ไม่สนสิ่งแวดล้อม ผวาปี'68 แข่งดู อินเดียนำแบ็กทางคืนแชมป์ส่งออกข้าว

รายงานข่าวจากสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ ประเทศเวียดนามระบุว่า รัฐบาลเวียดนามได้อนุมัติโครงการพัฒนาข้าวคุณภาพสูงและการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำบนพื้นที่ 1 ล้านเฮกตาร์ เพื่อเป้าหมายการเติบโตสีเขียวในสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขง จนถึงปี 2573 โดยโครงการดังกล่าวแบ่งออกเป็น 2 ระยะคือ ระยะที่ 1 ปี 2567-2568 พื้นที่ 200,000 เฮกตาร์ และระยะที่ 2 ปี 2569-2573 มุ่งเน้นลงทุนปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและปรับปรุงขีดความสามารถของทั้งระบบ เพื่อขยายข้าวคุณภาพสูงและปล่อยมลพิษต่ำเพิ่มเติมอีก 800,000 เฮกตาร์

โดยมีเป้าหมายภายในปี 2573 พื้นที่ 12 จังหวัดบริเวณสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขงจะมีการปลูกข้าวคุณภาพสูง 1 ล้านเฮกตาร์ ผลผลิตสูงถึงเกือบ 13 ล้านตัน ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก อีกทั้งยังช่วยลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มผลกำไรให้กับเกษตรกรอีกด้วย

เป้าข้าวคาร์บอนต่ำเวียดนาม 6 ล้านไร่

“โครงการนี้เวียดนามต้องการสร้างพื้นที่ปลูกข้าวคุณภาพสูงและปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำ 1 ล้านเฮกตาร์ (หรือประมาณ 6,250,000 ไร่) จะติดตามดูแลตลอดห่วงโซ่การผลิต และใช้กระบวนการทำการเกษตรแบบยั่งยืนเข้ามาใช้ เพื่อเพิ่มมูลค่าเพิ่มของสินค้าข้าว และนำไปสู่อุตสาหกรรมข้าวที่ยั่งยืน การดำเนินการทั้งหมดเป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศของเวียดนาม และโครงการนี้ยังได้รับความร่วมมือจากเอกชนในเวียดนามอีกด้วย”

ขอกู้เงิน ธ.โลก 430 ล้านดอลลาร์

นอกจากนี้ กระทรวงเกษตรและพัฒนาชนบทได้เสนอโครงการ “โครงสร้างพื้นฐานและการสนับสนุนทางเทคนิคสำหรับข้าวคุณภาพสูงและปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำในสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขง” เพื่อกู้เงินจากธนาคารโลก มูลค่า 430 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยแบ่งเป็นเงินกู้ 330 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และทุนสมทบ (Counterpart Fund) อีก 100 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ระหว่างช่วงปี 2569-2570

โดยต้นเดือนสิงหาคม 2567 ที่ผ่านมา ธนาคารโลกเริ่มสนับสนุนเงินกู้จำนวน 350 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพื่อช่วยเวียดนามดำเนินโครงการพัฒนาข้าวคุณภาพสูงและปล่อยคาร์บอนต่ำอย่างยั่งยืน (Vietnam's low carbon rice cultivation project) บนพื้นที่กว่า 1 ล้านเฮกตาร์ โดยโครงการจะสิ้นสุดในปี 2573 นอกจากนี้ ธนาคารโลกจะสนับสนุนเงินกู้เพิ่มเติมในรูปแบบคาร์บอนเครดิตจำนวน 40 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพื่อสนับสนุนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการอีกด้วย

อนึ่ง ข้าวคาร์บอนต่ำคือข้าวที่ผลิตและแปรรูปด้วยวิธีการและเทคโนโลยีที่ช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ไม่ว่าจะเป็นการทำนาแบบเปียกสลับแห้ง ช่วยลดการใช้น้ำในการเพาะปลูก ลดปริมาณก๊าซมีเทนที่ปล่อยสู่

ชั้นบรรยากาศ การใช้ปุ๋ยอินทรีย์แทนปุ๋ยเคมี การจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการจัดการเศษวัสดุเหลือใช้จากการเกษตร เช่น ไม่เผาฟางข้าว เป็นต้น

ไทยไร้เป้าหมายพัฒนาข้าวไทย

นายอรรถ พิศาลวานิช นักวิชาการอิสระและผู้เชี่ยวชาญเศรษฐกิจระหว่างประเทศ และในฐานะที่ปรึกษาบริษัท อินเทลลิเจนท์ รีเสิร์ช คอนซัลแตนท์ (ไออาร์ซี) จำกัด เปิดเผยว่า เวียดนามมีเป้าหมายที่จะลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในประเทศให้ได้ เนื่องจากเวียดนามถือว่าเป็น 1 ใน 10 ประเทศอาเซียนที่มีการปล่อยก๊าซเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และเวียดนามมีพื้นที่ปลูกข้าว 47 ล้านไร่ ผลผลิตข้าวต่อปีเฉลี่ยอยู่ที่ 42 ล้านตันข้าวเปลือก ซึ่งเป็นสินค้าเกษตรสำคัญและมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รัฐบาลจึงเข้าไปส่งเสริมทำนาข้าวคาร์บอนต่ำ และตั้งเป้าปี 2030 ต้องลดการปล่อยก๊าซของข้าวให้ได้ 6.5 ล้านตันคาร์บอน

สำหรับประเทศไทยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในนาข้าว จากการติดตามข้อมูลเฉลี่ยอยู่ที่ 43 ล้านตันคาร์บอน คิดเป็น 9% ของการปล่อยก๊าซเรือนกระจก หากเทียบนโยบายการผลักดันข้าวคาร์บอนต่ำของไทยกับเวียดนามแล้ว มองว่าเวียดนามมีเป้าหมายที่ชัดเจนกว่าไทย ซึ่งทำให้อนาคตข้างหน้าไทยมีโอกาสจะต้องนำเข้าข้าวคาร์บอนต่ำจากเวียดนาม อีกทั้งโอกาสการแข่งขันในตลาดส่งออกข้าวอาจจะลดลงกับประเทศที่ให้ความสำคัญด้านสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะในกลุ่มยุโรป และอาจจะมีผลให้ราคาข้าวผันผวนได้

ข้าวไทยปล่อยก๊าซถึง 50.58%

นายพูนพงษ์ นัยนาภากรณ์ ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า (สนค.) กระทรวงพาณิชย์ เปิดเผยว่า จากข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของไทย พบว่าภาคเกษตรมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเป็นอันดับที่ 2 คิดเป็น 15.23% ของปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งหมด รองจากภาคพลังงานที่มีสัดส่วน 69.96%

เมื่อพิจารณาเฉพาะภาคเกษตร การปลูกข้าวมีปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูงสุด มีสัดส่วนถึง 50.58% ของปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคเกษตร ทั้งนี้ ไทยในฐานะผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่ของโลกควรเร่งปรับตัวและพัฒนาการผลิต เพื่อคว้าโอกาสและช่วงชิงตำแหน่งผู้นำในตลาดข้าวคาร์บอนต่ำ หรือข้าวลดโลกร้อน

ที่ผ่านมาไทยมีการส่งเสริมการผลิตข้าวคาร์บอนต่ำ อาทิ โครงการไทยไรซ์ นามา (Thai Rice NAMA) หรือโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและลดภาวะโลกร้อนจากการทำนาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน แต่ยังไม่ได้รับความสนใจและร่วมมือกันมากนัก ขณะที่แนวโน้มความต้องการข้าวคาร์บอนต่ำเพิ่มขึ้นตามพฤติกรรมของผู้บริโภค รวมถึงมาตรการทางการค้าที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม ที่อาจขยายครอบคลุมถึงสินค้าเกษตรที่มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ไทยจึงต้องให้ความสำคัญและเร่งส่งเสริม เพื่อตอบโจทย์ตลาดโลกและรักษาความสามารถในการแข่งขันข้าวไทยในอนาคต ประเทศที่เริ่มให้ความสำคัญ เช่น ยุโรป ญี่ปุ่น เป็นต้น

มั่นใจข้าวหอมมะลิยังสู้ได้

นายชูเกียรติ โอภาสวงศ์ นายกิตติมศักดิ์สมาคมผู้ส่งออกข้าวไทยเปิดเผยกับ “ประชาชาติธุรกิจ” ว่า สำหรับมาตรการด้านสิ่งแวดล้อม การปล่อยก๊าซเรือนกระจกในสินค้าเกษตร โดยเฉพาะข้าว ในปี 2568 จะยังไม่กระทบปัจจัยที่จะส่งผลกระทบต่อตลาดและการส่งออกข้าวของไทย แต่มองว่าในระยะ 5 ปีข้างหน้า ซึ่งหลายประเทศให้ความสำคัญและกำลังยกระดับ โดยเฉพาะข้าวคาร์บอนต่ำจะเห็นได้ว่าเวียดนามให้ความสำคัญในเรื่องนี้มาก ซึ่งการดำเนินการและพัฒนาผลผลิตข้าวคาร์บอนต่ำทำได้ดีกว่าไทยมาก

อย่างไรก็ดี ตลาดข้าวคาร์บอนต่ำคาดว่าจะเริ่มในยุโรปเป็นตลาดแรก ในขณะที่ตลาดสหรัฐซึ่งเป็นตลาดหลักของข้าวหอมมะลิไทย โดยส่งออกเฉลี่ยปีละ 5 แสนตัน อาจจะยังไม่มีผลกระทบมากนัก เนื่องจากนายโดนัลด์ ทรัมป์ ประธานาธิบดีสหรัฐ ไม่ได้ให้ความสำคัญปัญหาโลกร้อน ขณะที่ปริมาณส่งออกข้าวไทยไปตลาดยุโรปยังไม่มาก อย่างไรก็ตาม รัฐบาลต้องให้ความสำคัญ ไม่เช่นนั้นอนาคตอาจมีผลต่อตลาดข้าวไทย

ส่งออกข้าวปี'68 แข่งคู่-ราคาลด

นายชูเกียรติกล่าวอีกว่า ส่วนสถานการณ์ส่งออกข้าวปี 2568 จะพบว่าผู้ซื้อมีการนำเข้าลดลงจากปีที่ผ่านมา เนื่องจากผลผลิตในหลายประเทศที่เป็นผู้ส่งออกดีขึ้น เช่น ไทย เวียดนาม กัมพูชา เมียนมา จีนก็ดีขึ้น หรือแม้กระทั่งประเทศผู้นำเข้าสำคัญอย่างประเทศอินโดนีเซีย มีการประเมินว่าจะนำเข้าลดลงจากเดิม 4 ล้านตัน จะลงมาอยู่ที่ 1-1.5 ล้านตัน เพราะผลผลิตในประเทศดีขึ้น

นอกจากนี้ ยังพบว่าอินเดียจะกลับมาเป็นผู้ส่งออกข้าวอีกครั้ง หลังจากชะลอการส่งออกข้าว และข้าวใหม่ของอินเดียผลผลิตเริ่มออกในช่วงเดือนธันวาคม 2567 โดยจะทำให้ตลาดส่งออกข้าวในปี 2568 แข่งขันรุนแรง โดยเฉพาะในเรื่องของราคา ซึ่งคาดว่าจะมีแนวโน้มจะลดลง แม้ในช่วงปลายปีและต้นปี 2568 จะยังมีการนำเข้าข้าว มีคำสั่งซื้อเข้ามาอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากผู้บริโภคมีการเร่งนำเข้าก่อนช่วงเทศกาลตรุษจีน แต่หลังตรุษจีนยังต้องจับตาอย่างใกล้ชิด รวมไปถึงอัตราแลกเปลี่ยนที่ยังคงเป็นปัจจัยสำคัญที่กระทบ

ดังนั้น ตลาดการส่งออกข้าวจะมีความน่ากังวลมากขึ้น คาดว่าการส่งออกข้าวไทยในปี 2568 เบื้องต้นคาดว่าจะลดลงจากปี 2567 ประมาณ 2 ล้านตัน โดยปี 2567 คาดว่าอยู่ที่ 9.5-9.7 ล้านตัน คาดว่าปี'68 อยู่ที่ 6-7 ล้านตัน

ส่วนราคาข้าวในตลาดปัจจุบัน ข้าวขาว 5% ของไทยอยู่ที่ 500-510 เหรียญสหรัฐต่อตัน ข้าวอินเดียราคาอยู่ที่ 440 เหรียญสหรัฐต่อตัน ข้าวหอมมะลิของไทยอยู่ที่ 950 เหรียญสหรัฐต่อตัน ข้าวเวียดนามอยู่ที่ 600 เหรียญสหรัฐต่อตัน อย่างไรก็ตาม คาดว่าในช่วงไตรมาส 1 ของปี 2568 แนวโน้มราคาจะปรับลดลง

อินเดียทวงคืนแชมป์ส่งออกข้าว

รายงานจากสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทยระบุว่า ปริมาณผลผลิตข้าวในปี 2568 คาดว่าจีนจะมีผลผลิตข้าวเฉลี่ยอยู่ที่ 146 ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้น 1% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน อินเดียอยู่ที่ 142 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 3% บังกลาเทศ 37 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 0.8% อินโดนีเซีย 34 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 3% ไทย 20 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 0.5% และยังมีเมียนมา ปากีสถาน บราซิล ที่ผลผลิตข้าวเพิ่มขึ้น ยกเว้นเวียดนามผลผลิตข้าวลดลงอยู่ที่ 26 ล้านตัน ลดลง 0.5% ฟิลิปปินส์อยู่ที่ 12 ล้านตัน ลดลง 0.2% ขณะที่มีการคาดการณ์การส่งออกข้าวในปี 2568 คาดว่าอินเดียจะเป็นประเทศผู้ส่งออกอันดับ 1 โดยมีปริมาณการส่งออกอยู่ที่ 21 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 20% จากปีที่ผ่านมา ซึ่งส่งออกได้ 17.5 ล้านตัน ไทยส่งออก 7.3 ล้านตัน ลดลง 18% เวียดนาม 7.2 ล้านตัน ลดลง 16.3% ปากีสถาน 5.3 ล้านตัน ลดลง 11.7% ส่วนปริมาณการนำเข้าข้าวในปีหน้า คาดว่าฟิลิปปินส์จะนำเข้าข้าวมากที่สุด โดยมีปริมาณ 4.9 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 4.3% เวียดนามนำเข้า 2.9 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 1.7% ยุโรปนำเข้า 2.2 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 0% ไนจีเรียนำเข้า 2.1 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 0% จีนนำเข้า 2 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 33.3% ส่วนประเทศที่คาดว่าจะนำเข้าลดลง เช่น อิรักนำเข้า 1.9 ล้านตัน ลดลง 13.6% อินโดนีเซียนำเข้า 1.5 ล้านตัน ลดลง 60.5% และมาเลเซียนำเข้า 1.5 ล้านตัน ลดลง 16.7%

ดังนั้น การแข่งขันตลาดข้าวปี 2568 นี้จะคึกคักและรุนแรงมากขึ้น จึงต้องติดตามสถานการณ์ด้านการตลาด ราคาข้าว มาตรการต่าง ๆ ที่จะเป็นอุปสรรคตลาดส่งออกข้าวไทย

ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

พณ.รื้อเงื่อนไข‘ส่งออกข้าว’ ยกเลิกค่าธรรมเนียมฯ‘กลุ่มเกษตรกร’-ลดสต็อก SMEs เหลือ 100 ตัน

‘พาณิชย์’ เปิดรับฟังความเห็นปรับปรุงเงื่อนไข ‘ส่งออกข้าว’ ยกเลิกค่าธรรมเนียมหนังสืออนุญาตฯ ‘กลุ่มเกษตรกร’ ลดค่าธรรมเนียมฯให้ ‘ผู้ประกอบการ’ พร้อมปรับลดปริมาณ ‘สต็อกข้าว’ ผู้ประกอบการ SMEs ทุนจดทะเบียน 5-10 ล้านบาท ให้เก็บสต็อกไม่น้อยกว่า 100 ตัน จากเดิม 500 ตัน

เมื่อวันที่ 3 ม.ค. สำนักข่าวอิศรา (www.isranews.org) รายงานว่า ในระหว่างวันที่ 2-16 ม.ค.2568 กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ (พณ.) ได้เปิดรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมหนังสืออนุญาตให้ผู้ประกอบการค้าข้าว ประเภทค้าข้าวส่งไปจำหน่ายต่างประเทศ ตามกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการประกอบการค้าข้าว พ.ศ.2559

และการปรับปรุงเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติในหนังสืออนุญาตสำหรับผู้ประกอบการค้าข้าวประเภทค้าข้าวส่งไปจำหน่ายต่างประเทศ ตามประกาศคณะกรรมการปฏิบัติการตาม พ.ร.บ.การค้าข้าว พ.ศ.2489 ฉบับที่ 150 พ.ศ. 2560 เรื่อง ให้ผู้ประกอบการค้าข้าวขออนุญาตประกอบ การค้าข้าว การกำหนดเงื่อนไขในหนังสืออนุญาตให้ผู้ประกอบการค้าข้าว และการส่งถอนหนังสืออนุญาต ให้ผู้ประกอบการค้าข้าว ลงวันที่ 9 ก.พ.2560 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ทั้งนี้ ในการปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมหนังสืออนุญาตให้ผู้ประกอบการค้าข้าว ประเภทค้าข้าวส่งไปจำหน่ายต่างประเทศ นั้น กำหนดให้ยกเลิกค่าธรรมเนียมฯ สำหรับกลุ่มเกษตรกรและสหกรณ์ ประเภทผู้ส่งออกทั่วไป จากปัจจุบันที่เก็บค่าธรรมเนียม 50,000 บาท/ฉบับ พร้อมทั้งให้ลดค่าธรรมเนียมฯ สำหรับผู้ประกอบการประเภทผู้ส่งออกทั่วไป เหลือ 10,000-30,000 บาท/ฉบับ จากปัจจุบัน 50,000 บาท และลดค่าธรรมเนียมฯ สำหรับผู้ประกอบการ ประเภทผู้ส่งออกข้าวสารบรรจุกล่องหรือหีบห่อ เหลือ 10,000 บาท/ฉบับ จากปัจจุบัน 20,000 บาท/ฉบับ

ส่วนการปรับปรุงเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติในหนังสืออนุญาตสำหรับผู้ประกอบการค้าข้าวประเภทค้าข้าวส่งไปจำหน่ายต่างประเทศ นั้น จะเป็นการปรับปรุงการกำหนดให้มีสต็อกข้าวประเภทผู้ส่งออกทั่วไป โดยกำหนดให้ผู้ประกอบการค้าข้าว ประเภทค้าข้าวส่งไปจำหน่ายต่างประเทศที่เป็นผู้ส่งออกทั่วไป สำหรับบริษัทที่มีทุนจดทะเบียน 5-10 ล้านบาท ให้ต้องมีข้าวสารเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเอง ไม่น้อยกว่า 100 เมตริกตัน จากปัจจุบันที่ต้องมีข้าวสารไม่น้อยกว่า 500 ตัน ส่วนผู้ประกอบการค้าข้าวอื่นๆ กำหนดให้ต้องมีข้าวสารเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเองตามหลักเกณฑ์เดิม

ก่อนหน้านี้ น.ส.แพทองธาร ชินวัตร นายกรัฐมนตรี กล่าวในการแถลงผลงานของรัฐบาล 90 วัน และมอบนโยบายภายใต้แคมเปญ “2568 โอกาสไทย ทำได้จริง” เมื่อวันที่ 12 ธ.ค.2567 ตอนหนึ่งว่า “รัฐบาลเรามีความเชื่ออย่างยิ่งว่า การทลายทุนผูกขาดเป็นสิ่งสำคัญ การผูกขาดทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นจากภาครัฐหรือภาคเอกชน เป็นสิ่งที่เพิ่มต้นทุนให้กับพี่น้องประชาชน การผูกขาดทำให้พี่น้องประชาชนจนลง ไม่ได้ทำให้มีตังค์มากขึ้น ยกตัวอย่างง่ายๆ อย่างเช่น เรื่องข้าว มันมีกฎหมายควบคุมตั้งแต่ช่วงสงครามโลก ครั้งที่ 2 ว่า ให้เป็นยุทธภัณฑ์

เพราะฉะนั้น การส่งออกโดยไม่ได้รับอนุญาต ก็จะมีปัญหามากมาย ถึงจะมีการแก้ไขกฎหมายแล้ว ก็เป็นการแก้ไขในปี 2522 พอแก้เสร็จแล้ว กฎหมายก็ยังไม่อัปเดต ยังไม่ทันสมัยอยู่ดี คือ ใครจะส่งออกข้าว คนที่จะทำเรื่องข้าว ต้องมีที่เก็บข้าวอย่างน้อย 500 ตัน อันนี้ SMEs ขนาดเล็ก ผู้ประกอบการรายเล็กที่จะลองทำ เกษตรกร ไม่มีสิทธิ์เลย ไม่มีสิทธิ์ที่จะสามารถส่งออกข้าวไปขายต่างประเทศได้ เพราะ 500 ตัน ไม่มีใครมีที่เก็บมากขนาดนั้น

รัฐบาลจะปลดล็อกเรื่องนี้ และลดขั้นตอนเหล่านี้ลง ทำให้เกษตรกรได้มีโอกาสและสามารถส่งออกข้าวด้วยตัวเองได้ ไม่ต้องไปพึ่งพาหรือหาที่เก็บข้าว 500 ตันจากที่ไหน ฉะนั้น นี่คือเวทีที่จะทำให้ SMEs ได้กลับมาเกิดขึ้นอีกครั้ง”

ด้าน นางอารดา เพ็งทอง อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ เปิดเผยว่า กรมฯได้ดำเนินการปรับลดขั้นตอนการขึ้นทะเบียนส่งออกข้าว จากเดิมซึ่งใช้เวลาถึง 3 วัน เหลือเพียง 30 นาที โดยสามารถดำเนินการผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้ตั้งแต่นี้เป็นต้นไป เพื่อสนับสนุนให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) สามารถส่งออกข้าวได้ตามนโยบายรัฐบาลที่ต้องการปลดล็อกและปรับลดเงื่อนไขการส่งออกข้าว โดยแก้ไขกฎหมายกฎกระทรวงที่สามารถแก้ไขได้ให้เหมาะสม และการปรับลดขั้นตอนการขึ้นทะเบียนส่งออกข้าวดังกล่าว จะช่วยอำนวยความสะดวก และลดต้นทุนการส่งออกข้าวให้ SME สามารถส่งออกข้าวได้ง่าย สะดวก และรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

ทั้งนี้ ในส่วนของการปรับลดปริมาณสต็อกข้าว และค่าธรรมเนียมการขอหนังสืออนุญาตประกอบการค้าข้าว นั้น ขณะนี้ กรมการค้าภายในอยู่ระหว่างเร่งดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาล

นางอารดา ระบุด้วยว่า ในปี 2568 กรมฯได้คาดการณ์ร่วมกับเอกชนว่า ประเทศไทยจะส่งออกข้าวได้ในปริมาณ 7.5 ล้านตัน ลดลงจากปี 2567 ที่คาดว่าจะส่งออกได้ไม่ต่ำกว่า 9.9 ล้านตัน ทั้งนี้ กรมฯได้จัดเตรียมแผนผลักดันการส่งออกข้าว เพื่อช่วยให้มีคำสั่งซื้อรองรับผลผลิตข้าวไทย โดยจะร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน รวมทั้งสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย เพื่อส่งเสริมตลาดและผลักดันการส่งออกข้าวไทยต่อไป

ที่มา สำนักข่าวอิศรา (www.isranews.org)

กรมการค้าต่างประเทศ รับนโยบายรัฐบาล ปลดล็อกขึ้นทะเบียนส่งออกข้าวเหลือ 30 นาที

กรมการค้าต่างประเทศรับนโยบายรัฐบาล ปรับลดขั้นตอนการขึ้นทะเบียนส่งออกข้าวจาก 3 วันเหลือแค่ 30 นาที มีผลทันที เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกให้กับผู้ประกอบการ SME ทำธุรกิจส่งออกข้าวได้ง่ายขึ้น พร้อมคาดการณ์ปี 68 จะส่งออกข้าวได้ปริมาณ 7.5 ล้านตัน เตรียมผนึกภาครัฐและเอกชนส่งเสริมตลาดและดันส่งออกต่อเนื่อง

นางอารดา เพ็งทอง อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ เปิดเผยว่า กรมฯได้ดำเนินการปรับลดขั้นตอนการขึ้นทะเบียนส่งออกข้าว จากเดิมซึ่งใช้เวลาถึง 3 วัน เหลือเพียง 30 นาที สามารถดำเนินการผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้ตั้งแต่นี้เป็นต้นไป เพื่อสนับสนุนให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) สามารถส่งออกข้าวได้ตามนโยบายรัฐบาลที่ต้องการปลดล็อก ปรับลดเงื่อนไขการส่งออกข้าว โดยแก้ไขกฎหมาย กฎกระทรวงที่สามารถแก้ไขได้ให้เหมาะสม และการปรับลดขั้นตอนการขึ้นทะเบียนส่งออกข้าวดังกล่าว จะช่วยอำนวยความสะดวก และลดต้นทุนการส่งออกข้าวให้ SME สามารถส่งออกข้าวได้ง่าย สะดวก และรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

ทั้งนี้ ในส่วนของการปรับลดปริมาณสต็อกข้าว และค่าธรรมเนียมการขอหนังสืออนุญาตประกอบการค้าข้าว กรมการค้าภายในอยู่ระหว่างเร่งดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาล

นางอารดา กล่าวว่ สำหรับการส่งออกข้าวในปี 2568 กรมฯได้คาดการณ์ร่วมกับภาคเอกชนจะส่งออกได้ปริมาณ 7.5 ล้านตัน ลดลงจากปี 2567 ที่คาดว่าจะส่งออกได้ไม่ต่ำกว่า 9.9 ล้านตัน ซึ่งกรมจะติดตามตัวเลขส่งออกอย่างเป็นทางการจากกรมศุลกากรอีกครั้งในช่วงปลายเดือน ม.ค.2568 นี้ หลังจากที่ช่วง 11 เดือนของปี 2567 (ม.ค.-พ.ย.) ส่งออกได้แล้ว 9.19 ล้านตัน มูลค่าประมาณ 208,874 ล้านบาท หรือประมาณ 5,947 ล้านเหรียญสหรัฐ

ส่วนการรับมือความท้าทายการส่งออกข้าวในปี 2568 กรมฯได้เตรียมแผนผลักดันการส่งออกข้าว เพื่อช่วยให้มีคำสั่งซื้อรองรับผลผลิตข้าวไทย โดยจะร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน รวมทั้งสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย เพื่อส่งเสริมตลาดและผลักดันการส่งออกข้าวไทย ตามข้อสั่งการของนายพิชัย นริพทะพันธุ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ โดยมุ่งเน้นการรักษาตลาดเดิมและรุกตลาดที่มีศักยภาพ ภายใต้หลักการ “ตลาด นำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้” ตามนโยบายของรัฐบาล

โดยกิจกรรมหลักในปี 2568 จะครอบคลุมทั้งการจัดงานประชุมข้าวนานาชาติ Thailand Rice Convention (TRC) ที่จะมีการเชิญผู้นำและผู้เชี่ยวชาญในวงการค้าข้าวโลกมาพบปะแลกเปลี่ยนข้อมูล สถานการณ์ตลาดข้าวโลกและเจรจาธุรกิจระหว่างกัน และกระชับความสัมพันธ์และสร้างความเชื่อมั่นกับคู่ค้าสำคัญ เพื่อขยายตลาดข้าวไทย เช่น แอฟริกาใต้ ยุโรป สหรัฐฯ แคนาดา และฟิลิปปินส์ ตลอดจนการเข้าร่วมงานแสดงสินค้าที่สำคัญ เพื่อประชาสัมพันธ์และขยายช่องทางตลาดของข้าวไทยในต่างประเทศ

ที่มา Commerce News Agency (CNA)

‘สมาคมผู้ส่งออกข้าว’ คาดปี 68 ไทยส่งออกข้าว 7.5 ล.ตัน-‘นายกโรงสี’ มองสวน ชี้อข้าวเปลือก ‘ราคาดี’

‘นายกสมาคมผู้ส่งออกข้าวฯ’ มองปี 68 ไทยส่งออกข้าว 7.5 ล้านตัน หลัง ‘อินเดีย’ กลับมาส่งออกข้าว ‘อินโดนีเซีย’ ประกาศไม่นำเข้าข้าว ด้าน ‘นายกสมาคมโรงสีฯ’ มองสวนทาง ชี้อปริมาณส่งออกข้าวลดลงเล็กน้อย จากปีก่อน 10 ล้านตัน ขณะที่ราคา ‘ข้าวเปลือก’ มีแนวโน้มดีต่อเนื่อง

ร.ต.ท.เจริญ เหล่าธรรมทัศน์ นายกสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย เปิดเผยกับสำนักข่าวอิศรา (www.isranews.org) ถึงแนวโน้มการส่งออกข้าวในปี 2568 ว่า สมาคมฯ ประเมินว่า ปริมาณการส่งออกข้าวไทยในปี 2568 จะลดลงมาอยู่ที่ 7.5 ล้านตัน จากปี 2567 ที่คาดว่าไทยจะส่งออกข้าวได้เกือบ 10 ล้านตัน เนื่องจากในปีหน้าจะมีผลผลิตข้าวออกสู่ตลาดค่อนข้างมาก โดยเฉพาะจากอินเดีย ในขณะที่อินโดนีเซีย ซึ่งเป็นผู้ซื้อข้าวรายใหญ่ ประกาศว่าจะไม่นำเข้าข้าวในปีหน้า

“ปีหน้าคงลำบากหน่อย เพราะผู้ซื้อรายใหญ่อินโดนีเซีย ที่นำเข้าข้าวถึง 4-5 ล้านตันในปีนี ก็ออกมาพูดแล้วว่า เขาอาจไม่ต้องการนำเข้าข้าว เพราะเขาเองก็พยายามพึ่งพาตัวเองให้ได้อยู่แล้ว ผู้ซื้อรายใหญ่จึงหายไป แต่ถ้าไปดูในแง่ผลผลิต ปี 2568 ผลผลิตทุกประเทศน่าจะดี ของเราก็น่าจะดี เนื่องจากฝนฟ้าดี น้ำไม่ท่วม และตอนนี้เราก็มีน้ำเต็มเขื่อนมากกว่าปีที่น้ำเต็มๆ เสียอีก ทั้งเขื่อนภูมิพล เขื่อนสิริกิติ์ และเขื่อนทั่วประเทศก็ค่อนข้างดี ผลผลิตเราก็น่าจะดี ของจะเยอะ

ส่วนอินเดียที่เพิ่งเก็บเกี่ยวไป ผลผลิตก็ออกมามากที่สุดเป็นประวัติการณ์ในรอบหลายสิบปี โดยมีผลผลิตออกมามากกว่าปีปกติ 4-5 ล้านตันข้าวสาร ในขณะที่เวียดนามที่จะเก็บเกี่ยวในช่วง ก.พ.2568 น่าจะเป็น Crop ที่ดี ฉะนั้น เมื่อข้าวพลาขายออกมาเยอะ แต่ดีมานด์ค่อนข้างน้อย อินโดนีเซียไม่ซื้อเจ้าเดียว ตลาดก็หายไปหลายล้านตัน ส่วนประเทศที่ซื้อปกติ เช่น ฟิลิปปินส์ก็ยังซื้ออยู่ แต่ข้าวพลาขายมันเยอะ ดังนั้น ในปี 2568 เราก็ตั้งไว้ว่าจะส่งออก 7.5 ล้านตัน” ร.ต.ท.เจริญ กล่าว

ร.ต.ท.เจริญ ระบุว่า การส่งออกข้าวไทยที่คาดว่าจะอยู่ที่ 7.5 ล้านตัน ในปี 2568 นั้น ได้รวมปัจจัยที่อินเดียจะกลับมาส่งออกข้าวขาวและข้าวหักออกสู่ตลาดโลกเอาไว้ในประมาณการแล้ว แต่ก็มีความเป็นไปได้ว่าไทยจะส่งออกได้มากกว่า 7.5 ล้านตัน หากเกิดภัยพิบัติที่ส่งผลกระทบต่อผลผลิตข้าวในโลก อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่ผลผลิตข้าวออกสู่ตลาดเพิ่มขึ้น แต่ความต้องการซื้อข้าวลดลง ย่อมจะมีผลทำให้ราคาข้าวส่งออกและราคาข้าวเปลือกในประเทศปรับตัวลดลง

“อินเดียขายข้าวขาวถูกกว่าเรา 50-60 เหรียญต่อตัน ข้าวนี้ก็เหมือนกัน ถูกกว่าเรา 50-60 เหรียญ กลายเป็นว่าของเราแพง ถ้าจะสู้เขาได้ เราก็ต้องลงมาใกล้เคียงเขาหน่อย” ร.ต.ท.เจริญ กล่าวและว่า “ตอนนี้เขา

(อินเดีย) กลับมาแล้ว ก็ต้องยอมรับว่าราคาข้าวต้องลง เพราะสินค้าโภคภัณฑ์ ราคาขึ้นอยู่กับดีมานด์และซัพพลาย ซึ่งไทยมีอยู่อย่างเดียวที่ชนะหลายๆประเทศ คือ เรามีชื่อเสียง เราส่งออกตรงเวลา ไม่เบี้ยว เขาซื้อเราแพงหน่อย เขาก็ซื้อ เพราะซื้อแล้วนอนตาหลับ”

ร.ต.ท.เจริญ กล่าวว่า หากทางการ โดยเฉพาะธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ต้องการช่วยเหลืออุตสาหกรรมข้าวไทย ต้องดูแลอย่าให้ค่าเงินบาทแกว่งมากเกินไป ส่วนการใช้กลไกป้องกันความเสี่ยงอัตราแลกเปลี่ยนนั้น ในความเป็นจริงแล้ว ยังมีอุปสรรคที่ทำให้ผู้ส่งออกข้าวใช้กลไกดังกล่าวได้ไม่เต็มที่

“บ้านเรา ค่าเงินบาทสามารถแกว่งขึ้นลงถึง 3% ซึ่งไม่มีที่ไหนในโลกเป็นอย่างนี้ ทำให้ไม่เวียดนาม เขาสามารถควบคุมเงินให้มี movement น้อยมาก คือ ความมีเสถียรภาพสำคัญที่สุด เพราะไม่อย่างนั้น เราจะต้องราคาซื้อขายไม่ได้ ส่วนที่บอกให้ใช้กลไกในการป้องกันความเสี่ยงอัตราแลกเปลี่ยนนั้น ผมบอกเราว่า มันไม่มี พุดมาเป็นสิบปีแล้ว จะป้องกันอย่างไร คือ ข้าว ซึ่งเป็นสินค้าโภคภัณฑ์นั้น มาร์จินต่ำมาก ไม่ใช่กำไรเป็น 10% กำไรแค่ 50 เซนต์ 1 เหรียญก็ดีใจแล้ว

ถ้าบาทเหวี่ยงทีหนึ่ง 3-4% มันไม่ไหว บางทีขาดทุนและทะเลเลย บางคนอาจโชคดี ขายในช่วงบาทอ่อน และการขายข้าว มันไม่มี L/C (Letter of Credit) ที่จะเอาไปค้ำประกันกับแบงก์ได้ พวกผมเหมือนกับธนาคาร คือ เราขายเชื่อให้เขา ข้าว 90% ส่งออกวันนี้ เป็นการขายเชื่อทั้งหมด เขาเชื่อในลักษณะที่ว่า ผมส่งของให้คุณแล้ว คุณได้รับสินค้าแล้ว ถ้าไม่มีปัญหา คุณก็จ่ายเงินให้เรา เช่น ถ้าส่งออกข้าวหอมไปสหรัฐ เร็วที่สุดที่จะได้เงิน คือ 2 เดือน

หรือสมมติว่าเราขายไปแอฟริกา ถ้าขายแบบเป็นเรือใหญ่ เก่งที่สุด คือ หลังจากเซ็นสัญญาเรียบร้อยแล้ว เขาโอนเงินมัดจำให้คุณ 20% เมื่อโหลดสินค้าให้เขาจบแล้ว อาจจะให้คุณอีก 20-30% และเมื่อเรือออกไป แล้วเขาได้รับสินค้าเรียบร้อยแล้ว เขาถึงจ่ายที่เหลือให้คุณ ฉะนั้น เราไม่มี L/C ไม่มีอะไรช้อย่างที่อยู่ในมือ แต่ก็ยังชอบบอกให้เราไปป้องกันความเสี่ยงอัตราแลกเปลี่ยน

อีกอย่าง ถ้าไปทำกับแบงก์ แบงก์ไม่ได้ทำให้ฟรี มันมี discount เดือนละ 12-15 สตางค์ เช่น วันนี้บาทอยู่ที่ 35 บาท/ดอลลาร์ฯ ถ้าคุณไปล็อกอัตราแลกเปลี่ยนกับแบงก์ไว้ที่ 35 บาท แต่สิ้นเดือนหน้า คุณต้องจ่ายให้เขา 12-15 สตางค์ คุณก็ได้ 34.85 บาท/ดอลลาร์ฯ ถ้า 2 เดือน คุณก็หายไป 30 สตางค์ บางทีเราจึงคิดว่า เราเสี่ยงดีกว่า และทางแบงก์เอง ถ้าคุณมี 10 ล้านดอลลาร์ฯ ก็ไม่ได้หมายความว่า แบงก์จะรับทั้งหมด เพราะมันอยู่ที่เครดิตด้วย”

ร.ต.ท.เจริญ ระบุ

ร.ต.ท.เจริญ ระบุว่า สำหรับการส่งออกข้าวในปี 2567 นั้น คาดว่าไทยจะส่งออกข้าวได้ในปริมาณใกล้เคียง 10 ล้านตัน ตัวเลขอาจจะออกมาประมาณ 9.8 ล้านตัน เนื่องจากเป็นปีที่ไม่ปกติ เพราะในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา อินเดียห้ามส่งออกข้าว ตลาดข้าวจึงหันมาที่ไทยและเวียดนาม แต่หากเป็นปีปกติ ไทยจะส่งออกข้าวได้สูงสุด 7-8 ล้านตัน

รายงานข่าวแจ้งว่า ในการแถลงภาวะการค้าระหว่างประเทศของไทยเดือน พ.ย.2567 เมื่อวันที่ 25 ธ.ค.ที่ผ่านมา นายพูนพงษ์ นัยนาภากรณ์ ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า (สนค.) ระบุว่า แม้ว่าในเดือน พ.ย.2567 ไทยส่งออกข้าวได้ 0.786 ล้านตัน ลดลง 22% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน แต่หากพิจารณาตัวเลขส่งออกข้าวในช่วง 11 เดือนของปี 2567 ไทยส่งออกข้าวได้ 9.18 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 15.5% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

“ในเดือน พ.ย.2567 ไทยส่งออกข้าวลดลง 22% เนื่องจาก หนึ่ง ประเทศคู่ค้าสำคัญอย่างฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย เขามีสต็อกสำรองพอควรแล้ว สอง อินเดียกลับมาส่งออกข้าว และสาม ราคาข้าวของประเทศผู้ขายราย

อื่นๆ ถูกกว่าราคาข้าวไทย อย่างไรก็ตามตอนนี้เราส่งออกข้าวได้ 9.18 ล้านตันแล้ว เหลืออีก 8 แสนตัน ก็จะได้ 10 ล้านตัน” นายพูนพงษ์ กล่าว

๑ ‘นายกฯ’มองปี 68 ราคา ‘ข้าวเปลือก’ ดีต่อเนื่อง

ขณะที่ นายบรรจง ตั้งจิตวัฒนากุล ซึ่งได้รับเลือกจากที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2567 สมาคมโรงสีข้าวไทย เมื่อวันที่ 15 ธ.ค.2567 ให้ดำรงตำแหน่งนายกสมาคมโรงสีข้าวไทยคนใหม่ และจะเข้าทำหน้าที่นายกสมาคมโรงสีข้าวไทยอย่างเป็นทางการในช่วงเดือนกลางเดือน ม.ค.2568 กล่าวกับสำนักข่าวอิศรา ถึงแนวโน้มราคาข้าวเปลือกในประเทศไทยว่า มีโอกาสที่ราคาข้าวเปลือกในปี 2568 จะทรงตัวอยู่ในระดับปัจจุบัน และเป็นปีทองของราคาข้าวอีกปีหนึ่ง

“เรื่องราคาข้าว ปีหน้าน่าจะยังเป็นปีทองต่อเนื่อง จากปี 2567 ที่มีปัจจัยหลายอย่างที่ทำให้เราส่งออกข้าวได้ 10 ล้านตัน ส่วนปี 2568 ถ้าเราจะส่งออกลดลง ก็คิดว่าจะต่ำกว่าปี 2567 นิดเดียว ไม่เยอะ เรามองไม่เหมือนสมาคมผู้ส่งออกข้าวฯ ที่บอกว่าข้าวส่งออกจะหายไป 2 ล้านตัน เรามองว่าไม่ถึง เพราะบางประเทศ เช่น เวียดนาม อาจมีผลผลิตข้าวลด เพราะปัญหาน้ำท่วมจากปรากฏการณ์ลานีญา อินโดนีเซียก็น่าจะใช้ข้าวอยู่ มีเพียงปัจจัยอินเดียเท่านั้นที่ต้องติดตาม

อีกทั้งราคาสินค้าเกษตรร่วมต่างก็มีระดับสูง เช่น เมื่อข้าวสาลีน้อยลงก็หันมาใช้ปลายข้าว ข้าวโพดเองก็แพงมาก วันนี้อาชีพเกษตรกร 11 บาท ขณะเดียวกัน การบริโภคข้าวในประเทศน่าจะยังสูงอยู่ จากการบริโภคข้าวแรงงานต่างด้าวหลายล้านคน และจะเพิ่มขึ้นไปเรื่อยๆ ซึ่งคนกลุ่มนี้บริโภคข้าวมากกว่าคนไทย บริโภคข้าว 100 กว่า กิโลกรัม/คน/ปี เทียบกับคนไทยที่บริโภคข้าว 72 กิโลกรัม/คน/ปี แล้วยังมีการบริโภคข้าวจากนักท่องเที่ยวต่างชาติอีก” นายบรรจง กล่าว

นายบรรจง กล่าวต่อว่า อีกหนึ่งปัจจัยที่จะส่งผลให้ราคาข้าวเปลือกในประเทศทรงตัวอยู่ในระดับสูง แม้ว่าอินเดียจะกลับมาส่งออกข้าวขาวแล้ว คือ ขณะนี้ชาวนาไทยได้ปรับเปลี่ยนการเพาะปลูกข้าวมาแล้วระดับหนึ่ง โดยหันไปปลูกข้าวเหนียวและข้าวอ่อนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งข้าวที่ผลิตได้มีมาตรฐานและเป็นที่ต้องการของตลาดโลก ทำให้ในขณะนี้การผลิตข้าวเหนียว ข้าวอ่อน ในประเทศไทยกำลังไล่ตามเวียดนามมาติดๆ

“ราคาข้าวหอมมะลิจากนี้ไป ไม่มีอะไรน่ากังวล ตอนนี้ราคาข้าวเปลือกหอมมะลียู้อยู่ที่เกินตันละ 15,000 บาทอยู่แล้ว และรัฐบาลยังมีโครงการสนับสนุนให้ชาวนาเก็บข้าวในสต็อก มีการจำนำยั้งฉางอีก ส่วนราคาข้าวเปลือกเจ้า วันนี้มีการเปลี่ยนพันธุ์ไปปลูกข้าวเหนียวกันมากแล้ว ซึ่งข้าวชนิดนี้ถูกปากผู้บริโภค เป็นข้าวที่ต่างประเทศชอบ คนไทยเองก็นิยม เมื่อเราเพิ่มตัวนี้ขึ้นมา ข้าวก็ไม่ล้น ดังนั้น ในปีหน้าราคาข้าวเปลือกเจ้า ไม่น่าจะต่ำกว่า 10,000 บาท/ตัน” นายบรรจง ระบุ

ที่มา สำนักข่าวอิศรา (www.isranews.org)

สนค.วิเคราะห์ส่งออกไทยปี 2568 โตหรือร่วง ภายใต้ความไม่แน่นอนการค้าโลก

สนค. วิเคราะห์ ทิศทางการส่งออกและตลาดส่งออกสินค้าของไทย ปี 2568 โดยเป้าหมายตัวเลขส่งออกทั้งปี 2-3% ภายใต้ความไม่แน่นอนของสถานการณ์การค้าโลก ความขัดแย้งทางภูมิศาสตร์โลก และมาตรการกีดกันทางการค้าที่จะทวีความรุนแรงขึ้นในปีหน้า

นายพูนพงษ์ นัยนาภากรณ์ ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า (สนค.) กระทรวงพาณิชย์ เปิดเผยว่า สนค. คาดการณ์ว่าในปี 2568 มูลค่าการส่งออกของไทย จะขยายตัวร้อยละ 2-3 (ค่ากลางร้อยละ

ละ 2.5) หรือคิดเป็นมูลค่า 306,000-309,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ค่ากลาง 307,500 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) จากฐานปี 2567 ที่คาดการณ์ว่าจะมีมูลค่า 300,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ขยายตัวร้อยละ 5.2) ท่ามกลางความไม่แน่นอนของสถานการณ์การค้าโลก ความขัดแย้งทางภูมิศาสตร์โลก และมาตรการกีดกันทางการค้าที่จะทวีความรุนแรงขึ้นในปีหน้า

ทั้งนี้ ได้คำนึงถึงปัจจัยเสี่ยงจากการดำเนินนโยบายทางการค้าของสหรัฐฯ แล้ว แต่อย่างไรก็ตาม สถานการณ์ยังมีความไม่แน่นอนสูง จึงจะต้องติดตามการประกาศมาตรการของสหรัฐฯ และประเมินสถานการณ์อย่างต่อเนื่อง

ปัจจัยที่จะมีผลต่อการส่งออกของไทยในปี 2568

ปัจจัยหนุนมี 4 ปัจจัยสำคัญ ได้แก่ (1) การทยอยฟื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไปของเศรษฐกิจโลก (2) ความต้องการสินค้าเกษตรและอาหารที่ยังคงอยู่อย่างต่อเนื่อง (3) วัฏจักรขาขึ้นของสินค้าอิเล็กทรอนิกส์กลางของไทย (สินค้า PCB) มีแนวโน้มเติบโตต่อเนื่องเพื่อรองรับการเติบโตของเทคโนโลยีดิจิทัลและเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) และ (4) การได้รับประโยชน์จากการย้ายฐานการผลิต จากปัญหาสงครามการค้าสหรัฐ-จีนที่มีแนวโน้มรุนแรงขึ้น

ปัจจัยท้าทายมี 4 ปัจจัยสำคัญ ได้แก่ (1) ปัญหาภูมิรัฐศาสตร์และการแบ่งขั้วทางเศรษฐกิจการค้า ทั้งสงครามรัสเซีย-ยูเครน และสงครามในตะวันออกกลางที่มีแนวโน้มยืดเยื้อและรุนแรงมากขึ้น รวมถึงสงครามการค้าระหว่างสหรัฐ-จีน (2) ความแปรปรวนของสภาพอากาศและภัยธรรมชาติ (3) ปริมาณการค้าที่ขยายตัวลดลง จากการใช้นโยบายกีดกันทางการค้า และ (4) ค่าเงินบาทที่มีแนวโน้มผันผวน

สินค้าส่งออกของไทยในปี 2568

• การส่งออกสินค้าเกษตรของไทยในปี 2568 มีแนวโน้มขยายตัวได้ดี เนื่องจากปริมาณน้ำมีเพียงพอต่อการผลิตสินค้าเกษตร จากอิทธิพลของลานีญาตั้งแต่กลางปี 2567 อย่างไรก็ตาม ความเสี่ยงจากปัญหาโลกร้อนจะยังคงส่งผลกระทบต่อการผลิตภาคการเกษตร ตลาดยังคงขยายตัวได้ดี ตามการฟื้นตัวของการบริโภคและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ในส่วนของผลของราคาส่งออกสินค้าเกษตรน่าจะลดลง จากอุปทานสินค้าเกษตรในตลาดโลกที่จะเพิ่มขึ้นผลจากการยกเลิกมาตรการระงับการส่งออกสินค้าเกษตรของประเทศผู้ส่งออกสำคัญ นอกจากนี้ ปัญหาโลจิสติกส์สินค้าเกษตรที่ชะงักงันน่าจะผ่อนคลายลงความรุนแรงของปัญหาสงครามรัสเซีย-ยูเครน หรือตะวันออกกลาง คาดว่าจะมีระดับทรงตัว ขณะที่ค่าเงินบาทคาดว่าจะแข็งค่ากว่าปีก่อนหน้าเล็กน้อย ปัญหาสำคัญของภาคการเกษตรไทยเกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการผลิตเป็นสำคัญ ผลผลิตต่อไร่ต่ำกว่าที่ควรจะเป็น การเผชิญกับคู่แข่งผู้ผลิตสินค้าเกษตรที่เพิ่มพื้นที่การเพาะปลูกและยกระดับผลผลิตได้ดีทำให้การแข่งขันรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกัน มาตรการทางการค้าที่เข้มงวดของประเทศคู่ค้าบางประเทศ โดยเฉพาะด้านสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้ผู้ส่งออกอุตสาหกรรมเกษตรต้องปรับตัวและบริหารจัดการต้นทุนให้แข่งขันได้

สินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรที่คาดว่าจะการส่งออกจะเติบโต ได้แก่ ผลไม้สดแช่เย็น แช่แข็งและแห้ง น้ำตาลทราย ยางพารา ไก่สดแช่เย็นแช่แข็งและแปรรูป อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป ผลไม้กระป๋องและแปรรูป และอาหารสัตว์เลี้ยง

การส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมของไทยในปี 2568 มีแนวโน้มขยายตัวเล็กน้อย คาดว่าผู้ส่งออกจะเร่งส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมในช่วงครึ่งปีแรก ก่อนที่จะเริ่มมีสัญญาณชะลอตัวในช่วงครึ่งปีหลัง โดยเฉพาะสหรัฐ จีน และยุโรป เนื่องจากการออกมาตรการปรับขึ้นภาษีศุลกากรของสหรัฐฯ จะมีความชัดเจนขึ้นซึ่งจะสร้างอุปสรรคในการส่งออกสินค้าวัตถุดิบและชิ้นส่วนในระยะต่อไป

นอกจากนี้ สินค้าเกี่ยวเนื่องกับน้ำมันมีแนวโน้มเติบโตในอัตราที่ชะลอลงตามการปรับลดลงของราคาพลังงานและสินค้าโภคภัณฑ์ในตลาดโลก อย่างไรก็ตาม ไทยได้รับประโยชน์จากการลงทุนย้ายฐานการผลิตในอุตสาหกรรมที่มีความจำเป็นต่อการปรับโครงสร้างการผลิตของไทย เช่น Data Center การผลิตสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ขั้นสูง เช่น Wafer หรือแผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์ (PCB) และการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน สอดรับกับกระแสการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ทั่วโลกที่มีแนวโน้มเติบโตต่อเนื่อง นับเป็นโอกาสต่อภาคอุตสาหกรรมของไทยที่จะพัฒนาสินค้าให้ตอบโจทย์ตลาดโลกมากขึ้น รวมถึงช่วยให้เศรษฐกิจของไทยสามารถเติบโตต่อไปได้ในระยะยาว

สินค้าอุตสาหกรรมที่คาดว่าจะการส่งออกจะเติบโต ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และชิ้นส่วนเครื่องโทรศัพท์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ แผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์ (PCB) รถยนต์ EV และเคมีภัณฑ์ อย่างไรก็ตาม ยังต้องเฝ้าระวังสินค้าที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบจากนโยบายทศวรรษที่ 2.0 ได้แก่ กลุ่มสินค้าอิเล็กทรอนิกส์คอมพิวเตอร์และชิ้นส่วน เครื่องใช้ไฟฟ้า ชิ้นส่วนยานยนต์ และโซลาร์เซลล์ ซึ่งเป็นกลุ่มสินค้าที่ทั้งไทยและจีนมีการส่งออกไปยังสหรัฐเหมือนกัน และเกิดดุลการค้ากับสหรัฐสูง

ตลาดส่งออกของไทยในปี 2568

คาดว่าเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าสำคัญของไทย เช่น สหรัฐ จีน สหภาพยุโรป และญี่ปุ่น จะเติบโตปานกลาง จากความไม่แน่นอนของนโยบายการค้าของสหรัฐ ที่จะชะลอการเติบโตของเศรษฐกิจโลก สร้างความเสี่ยงให้เงินเพื่อกลับมาปรับตัวสูงขึ้นอีกครั้ง การชะลอการดำเนินนโยบายทางการเงินแบบผ่อนคลายเป็นพิเศษเพิ่มเติม จึงอาจจะไม่เห็นการประกาศลดดอกเบี้ยนโยบายเพิ่มเติมมากนัก ความเสี่ยงทางภูมิรัฐศาสตร์ยังคงอยู่ และการแบ่งขั้วทางเศรษฐกิจจะกลับมารุนแรงขึ้น อาจส่งผลให้ต้นทุนสินค้าปรับตัวเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งจะกดดันการเติบโตของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้า แต่คาดว่ามาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าหลักจะช่วยเพิ่มการลงทุนและการบริโภคให้เพิ่มขึ้น

ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการส่งออกของไทย ในขณะที่ตลาดอาเซียนคาดว่าจะเป็แรงขับเคลื่อนที่สำคัญของการส่งออกในปีหน้าจากอุปสงค์ภายในประเทศที่แข็งแกร่งและการส่งออกที่ฟื้นตัวขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะสินค้ากลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ อีกทั้งภาคการท่องเที่ยวปรับตัวดีขึ้น อัตราเงินเฟ้อประเทศส่วนใหญ่มีแนวโน้มทรงตัว อาเซียนเป็นแหล่งลงทุนและฐานการผลิตสินค้าที่สำคัญของโลก และคว้าโอกาสจากการเป็ยเบนทางการค้า โดยฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย และเวียดนามจะเป็นประเทศที่มีการเติบโตอย่างแข็งแกร่ง

ปี 2568 กระทรวงพาณิชย์มีนโยบายที่จะรักษาตลาดส่งออกหลักเดิม ได้แก่ สหรัฐ จีน อาเซียน ญี่ปุ่น สหภาพยุโรป และเพิ่มเติมตลาดรองที่มีศักยภาพ อาทิ เอเชียใต้ (อินเดีย) ตะวันออกกลาง แอฟริกา ละตินอเมริกา ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

โลกเปลี่ยน “ข้าวไทย” ที่เคยอุมชูเศรษฐกิจมาอย่างยาวนาน ต้องปรับตัวรับมืออย่างไร

“ข้าวไทย” ที่เคยอุมชูเศรษฐกิจมาอย่างยาวนาน ต้องปรับตัวรับมืออย่างไร? เปิดเวทีเสวนา “นโยบายข้าวไทย กับเมื่อโลกเปลี่ยนข้าวต้องปรับ”

เมื่อโลกเปลี่ยนแปลงทั้งด้านสิ่งแวดล้อม ภาวะเป็ยเบนและมาตรฐานต่าง ๆ “ข้าวไทย” ที่เคยอุมชูเศรษฐกิจมาอย่างยาวนาน ต้องปรับตัวรับมืออย่างไร? งาน Thailand Rice Fest 2024 เปิดเวทีเสวนา “นโยบายข้าวไทย กับเมื่อโลกเปลี่ยนข้าวต้องปรับ” สะท้อนมุมมองการสร้างคุณค่าให้ข้าวไทย เพื่อคว้าโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืน โดย

รศ.ดร.ศิวเรศ อารีกิจ ผู้อำนวยการศูนย์วิทยาศาสตร์ข้าว มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พร้อมด้วย รศ.ดร.ปัทมาวดี โพชนุกูล อดีตผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกว.) และ ดร.ธีรยุทธ ตูจินดา ที่ปรึกษาและนักวิจัยอาวุโสศูนย์วิทยาศาสตร์ข้าวมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สร้างสมดุลความสัมพันธ์-วางเป้าหมายให้ชัด

รศ.ดร.ปัทมาวดี โพชนุกูล อดีตผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกว.) เปิดมุมมองว่า เรื่องข้าวเป็นเรื่องเศรษฐศาสตร์การเมืองที่มีกลุ่มคนเกี่ยวข้องจำนวนมาก และแต่คนไม่ได้มองเป้าหมายเดียวกัน จึงต้องมองในภาพใหญ่ เพื่อสร้างสมดุลความสัมพันธ์ให้ดี ไม่ใช่มองแค่เรื่องของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) ซึ่งในเชิงทฤษฎีเป็นบทบาทของภาครัฐ แต่สำหรับประเทศไทย รัฐบาลเปลี่ยนบ่อย ดังนั้น ข้าราชการที่อยู่มานานจึงมีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางข้าวในระบบเศรษฐกิจของไทย โดยการปรับตัวของข้าวไทยเป็นโจทย์ใหญ่มาก มองว่าสิ่งสำคัญคือต้องมีการพูดคุยกันระหว่างผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน เพื่อหาเป้าหมายที่ชัดเจนร่วมกัน เพราะหากภาพใหญ่ไม่ชัด ซึ่งจะทำให้งานวิจัยเดินไปในทิศทางที่ส่อรับกัน

การสนับสนุนเกษตรกรเป็นบทบาทของหลายหน่วยงานที่ต้องร่วมมือกัน และต้องทำงานในหลายมิติ ซึ่งการปรับตัวของเกษตรกรต่อปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมีมาตรการต่าง ๆ มากมายที่ต้องไปคิดร่วมกัน ในเชิงลึกหลังจากที่ได้เป้าหมายชัดเจน ทั้งเรื่องมาตรฐานทางเศรษฐศาสตร์ มาตรการทางกฎหมาย และที่สำคัญคือ มาตรการสนับสนุนที่มีเงื่อนไขให้เกษตรกรปรับตัวสู่เป้าหมายร่วมกันอย่างจริงจัง รวมถึงการสนับสนุนทางด้านองค์ความรู้และนวัตกรรมที่มีอยู่จำนวนมาก แต่ยังขาดการเชื่อมต่อไปสู่การนำไปใช้จริง ดังนั้น ภาครัฐต้องเข้ามาเป็นบทบาทในการขับเคลื่อน

ขับเคลื่อนอย่างมีกลยุทธ์ สร้างคุณค่าเจาะ Niche Market

นอกจากมองหาตลาดอื่น ๆ มาสนับสนุนการทำงานของเกษตรกรแล้ว ภาครัฐต้องขับเคลื่อนข้าวไทยอย่างมีกลยุทธ์ มีการวางตำแหน่งของข้าวแต่ละกลุ่ม ตามพื้นที่การปลูก สภาพอากาศ คุณภาพมาตรฐาน คุณค่าทางการตลาด ต้นทุน รวมทั้งการปรับตัวต่าง ๆ ที่ถูกนำไปใส่ไว้ในกรอบการออกแบบ โดยประเทศไทยควรเล็งมองเรื่องความสามารถในการแข่งขันได้แล้ว เพราะการส่งออกข้าวเติบโตได้ดีจนเป็นเบอร์หนึ่งของโลกในช่วงที่ผ่านมาได้รับอานิสงส์จากนโยบายของประเทศคู่ค้า และปัญหาภายในของประเทศผู้ผลิตรายอื่น ซึ่งปัจจุบันกลับมาใช้ศักยภาพอย่างเต็มที่ในการแข่งขัน และไทยสู้ไม่ได้จริง ๆ ดังนั้น ต้องคิดหาวิธีเพิ่มคุณค่าทำให้ข้าวไทยมีคุณภาพมากขึ้น เจาะตลาดแบบเฉพาะเจาะจง (Niche Market)

“เส้นทางของข้าวมีเส้นทางอื่นในการสร้างรายได้ ไม่ใช่แค่ใช้ประโยชน์จากการซื้อขายข้าว สามารถเป็นฟังก์ชันนอล ฟู้ด เป็นสารสกัด หรือเป็นคอสมेटิกก็ได้ รวมถึงนำการผลิตข้าวมาเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทำให้ผู้บริโภคเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยทางด้านอาหาร เรื่องสุขภาพ และเรื่องสิ่งแวดล้อม ตลอดจนวิถีวัฒนธรรม การพัฒนาเชิงบวก เป็นรายได้แหล่งที่ 3 ดังนั้น เราต้องกำหนดเป้าหมาย และวาง position ของข้าวให้ชัดว่าเรากำลังมองข้าวในบทบาทที่หลากหลาย เพื่อให้ข้าวสามารถทำหน้าที่ได้หลากหลายอย่างแท้จริง ก็จะเป็นโอกาสของข้าวในการเติบโตอย่างยั่งยืนท่ามกลางความท้าทายของโลกที่เปลี่ยนไป”

โลกเปลี่ยน เทคโนโลยีก้าวกระโดด กระทบทั้งซัพพลายเชน

ดร.ธีรยุทธ ตูจินดา ที่ปรึกษาและนักวิจัยอาวุโส ศูนย์วิทยาศาสตร์ข้าวมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กล่าวว่า โลกมีการเปลี่ยนแปลงมาอย่างต่อเนื่อง เพียงแค่ 10 ปีที่ผ่านมา มีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วและรุนแรงอย่างคาดไม่ถึง

ทำให้นโยบายของหลายประเทศเปลี่ยนไป โดยเฉพาะด้านสิ่งแวดล้อมจะเป็นนโยบายสำคัญของอนาคตที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะปัญหาการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศมีความรุนแรงมากขึ้น รวมถึงด้านเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงแบบก้าวกระโดดมาก และมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของซัพพลาย เช่น ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาคเกษตรด้วย โดยปัญหาของประเทศไทยเรื่องเทคโนโลยีคือไม่ได้ดำเนินการจริงจังอย่างเป็นระบบ

“ข้าวไทยติดกับดักความภูมิใจความเป็นเบอร์หนึ่ง จึงไม่ได้คิดปรับเปลี่ยนนโยบาย ซึ่งเวลานี้ถ้าจะมองข้าวเป็น mass production มองข้าวเป็นพลังงานหลักแค่ท้องอิมอย่างเดียวก็อาจไม่ใช่นาคต เพราะข้าวมีคุณค่ามาก ๆ โดยเฉพาะในแง่ของโภชนาการ ทำให้เกิดความมั่นคงทางอาหาร ผมมองว่าถ้าการเป็นข้าวคุณภาพแล้วอันดับการส่งออกอาจถอยลงมาบ้างก็ไม่ใช่ไร แต่เราต้องทำงานเพิ่มเติมในหลาย ๆ เรื่อง เช่น เมื่อพูดถึง soft power อาจแต่งเรื่องราว ทำ story ให้มากขึ้นว่าข้าวไทยเป็นจิตวิญญาณของคนไทย มีบทบาททั้งเชิงวัฒนธรรม เศรษฐกิจ และสังคม ทำให้มีเอกลักษณ์ หรืออาหารไทยต้องกินกับข้าว และสิ่งที่เราอยากให้เป็นคือ ข้าวเป็นหนึ่งในการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน”

ยุทธศาสตร์พัฒนาข้าวไทยต้องเปลี่ยนแปลงทั้งระบบ

การวางแผนพัฒนายุทธศาสตร์ข้าว ต้องมีการเปลี่ยนแปลงทั้งระบบ ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ ทุกภาคส่วนต้องร่วมมือกัน และที่สำคัญต้องมองในภาพใหญ่ ไม่ใช่เพื่อคนกลุ่มเดียว ต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจน โดยที่ผ่านมาการวางแผนพัฒนาของประเทศไทยจะมีเป้าหมายแบบคลุมเครือ นอกจากนี้ นโยบายที่กำหนดออกมาต้องสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้จริง เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ตรงกับความต้องการอย่างแท้จริง โดยส่วนตัวมองว่า BCG Model คือการพัฒนาเศรษฐกิจแบบองค์รวม 3 เศรษฐกิจ ทั้งเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว เป็นแนวทางที่ดี เพราะเป็นการบูรณาการทั้งห่วงโซ่คุณค่า ครบในมิติของเศรษฐศาสตร์ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม

ที่มา The Better

รัฐ “ปลดล็อก” ส่งออกข้าว ลดสต็อก/ค่าธรรมเนียม “ใคร” ผูกขาดตลาดได้ ?

การแถลงผลการดำเนินงานของรัฐบาลรอบ 3 เดือนและมอบนโยบายการบริหารราชการแผ่นดินของนายกรัฐมนตรีให้แก่ข้าราชการระดับสูงของ น.ส.แพทองธาร ชินวัตร นายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 12 ธันวาคมที่ผ่านมา ในประเด็นหัวข้อ “การผูกขาดทุกชนิด”

จากข้อเท็จจริงที่ว่า “การผูกขาดทุกชนิดเป็นการเพิ่มต้นทุนให้ประชาชนและทำให้พี่น้องประชาชนยากจนลง” โดยรัฐบาลจะเร่งดำเนินการปลดล็อกการผูกขาด โดยเฉพาะเรื่อง “ข้าว” ด้วยการตั้งเป้าให้เกษตรกรทุกคนและผู้ค้าข้าว SMEs สามารถส่งออกข้าวไปทั่วโลกได้นั้น แม้จะเป็นแนวนโยบายที่ดี ทว่าในทางปฏิบัติอาจไม่บรรลุเป้าหมาย เนื่องจากการค้าข้าวในปัจจุบันเป็น ตลาดข้าวเป็นของผู้ซื้อ มีการแข่งขันกันอย่างรุนแรงทั้งผู้ส่งออกข้าวในประเทศด้วยกันเอง และประเทศผู้ส่งออกข้าวอื่น ๆ

ข้าวยังต้องขออนุญาตส่งออก

การส่งออกข้าวใน 4 พิกัดศุลกากร 1006.10 1006.20 1006.30 และ 1006.40 ปัจจุบันยังอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ที่ว่า “ข้าว” ยังเป็นสินค้าที่ต้อง “ขออนุญาตส่งออก” ทั้งการส่งออกข้าวทั่วไป และการส่งออกข้าวภายใต้โควตาของสหภาพยุโรป นั้นหมายความว่า กฎเกณฑ์ในการส่งออกข้าวที่รัฐบาลในอดีตตั้งขึ้นมานั้น มีวัตถุประสงค์ในการ “ควบคุม” เพื่อป้องกันการขาดแคลนและจัดระเบียบการส่งออกข้าว พร้อม ๆ กับการปฏิบัติตามความตกลง

ไทย-สหภาพยุโรปเพื่อระงับข้อพิพาทอันเนื่องมาจากการขยายสมาชิกภาพตามมาตรา 24(6) ด้วยการชดเชยความเสียหายและผลจากการใช้ Reference Price เฉพาะกรณีการส่งออกข้าวภายใต้โควตาของสหภาพยุโรป

ส่งผลให้ “ข้าว” กลายเป็นสินค้าควบคุมที่ต้องขออนุญาตส่งออก มีระเบียบกฎหมาย วิธีปฏิบัติมากมาย หลายหน่วยงาน เริ่มตั้งแต่ การขึ้นทะเบียนเป็นผู้ส่งออก การขออนุญาตส่งออก และค่าธรรมเนียมในการส่งออก ซึ่งผู้ที่ประสงค์จะเป็นผู้ส่งออกข้าวจะต้องปฏิบัติตามระเบียบขั้นตอนนี้ทุกคน (รายละเอียดตามตารางประกอบ)

อย่างไรก็ตาม ภายหลังการแถลงผลการดำเนินงานของรัฐบาลเฉพาะในส่วนของการ “ปลดล็อกการผูกขาดข้าว” นั้น นายวิทยากร มณีเนตร อธิบดีกรมการค้าภายใน กล่าวว่า จากแนวนโยบายเพื่อลดการผูกขาดในการส่งออกข้าวของรัฐบาล กรมการค้าภายในจะเรียกประชุมคณะกรรมการปฏิบัติการตาม พ.ร.บ.การค้าข้าว ปี 2489 มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการค้าข้าวในประเทศให้ส่งออกข้าวไปต่างประเทศได้ โดยแนวทางการส่งเสริมก็คือ จะ “ลด” การสต็อกข้าว หรือลดการมีข้าวสารเป็นกรรมสิทธิ์ไม่น้อยกว่า 500 ตัน ซึ่งเป็น 1 ในเงื่อนไขของการขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ส่งออกข้าวลง โดยสต็อกข้าวสารที่จะต้องเป็นกรรมสิทธิ์อาจลดลงมาเหลืออยู่ที่ 100 ตัน

นอกจากนี้ คณะกรรมการปฏิบัติการตาม พ.ร.บ.การค้าข้าว ยังจะพิจารณาลด “ค่าธรรมเนียม” ในการยื่นคำขออนุญาตเป็นผู้ประกอบการค้าข้าวของ สำนักส่งเสริมการค้าสินค้าเกษตร กรมการค้าภายใน หรือสำนักงานการค้าภายในจังหวัด ลงจาก 50,000 บาท ลงมาเหลือ 20,000-30,000 บาท ซึ่งอาจจะต้องพิจารณาเงื่อนไขอื่น ๆ เข้ามาประกอบ แต่ถือเป็นการลดขั้นตอนการขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการค้าข้าว เพื่อ “เปิดโอกาส” ให้กับผู้ส่งออกรายเล็ก หรือผู้สนใจที่จะทำการส่งออกข้าว

ด้านระเบียบกฎหมายเกณฑ์ในการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ส่งออกข้าวของ กรมการค้าต่างประเทศ นั้น จะอยู่ใน 2 ส่วน คือ การขึ้นทะเบียนเป็นผู้ส่งออกข้าว กับ การออกใบอนุญาตส่งออกข้าว ซึ่งทั้ง 2 ส่วนนี้ปัจจุบัน ไม่มีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียม อยู่แล้ว โดยในส่วนของการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ส่งออกข้าวของกรมการค้าต่างประเทศ ที่จะรับขึ้นทะเบียนผู้ส่งออกข้าวภายใน 3 วันนั้น “มีเป้าหมายที่จะเร่งดำเนินการขึ้นทะเบียนให้เร็วขึ้น รวมไปถึงการออกใบอนุญาตส่งออกข้าวด้วย”

ชาวนาไม่มีทุนส่งออกข้าว

“ประชาชาติธุรกิจ” ได้สอบถามไปยังผู้เกี่ยวข้องในกระบวนการส่งออกข้าวปัจจุบัน นายรังสรรค์ สบายเมือง นายกสมาคมโรงสีข้าวไทย ให้ความเห็นว่า เป็นเรื่องที่ดี โดยเฉพาะการลดค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการค้าข้าว รวมไปถึง การลดสต็อกข้าว 500 ตันลงมา แต่ที่ผ่านมาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็มีช่องทางและลดเงื่อนไขให้กับผู้ส่งออกข้าวรายเล็ก (ที่เป็นเป้าหมายของรัฐบาล) อยู่แล้ว ประกอบกับปัจจุบันก็มีโรงสีข้าวหลายรายหันไปเป็นผู้ส่งออกข้าวกันมากขึ้น

ขณะที่ นายปรโมทย์ เจริญศิลป์ นายกสมาคมชาวนาและเกษตรกรไทย กล่าวว่า สำหรับในส่วน of ชาวนาแล้วจะให้ไปเป็นผู้ส่งออกข้าว “เราคงทำไม่ได้” เพราะการส่งออกเป็นเรื่องของต้นทุนในการดำเนินการ ไม่ว่าจะเป็นพื้นที่เก็บสต็อกข้าว การปรับปรุงคุณภาพข้าวส่งออกให้กับผู้ซื้อ ซึ่งต้องใช้เงินลงทุนเป็นจำนวนมาก ดังนั้นถ้ารัฐบาลอยากให้ชาวนาเป็นผู้ส่งออกข้าวก็ต้องรับลงทุนให้ชาวนา ชาวนาก็มีความสนใจที่จะทำการส่งออกข้าวเพราะสามารถกำหนดราคาข้าวส่งออกได้เอง

ดังนั้น นโยบายนี้จะมีโอกาสที่จะเป็นไปได้จริงใน กลุ่มวิสาหกิจชุมชน และรัฐวิสาหกิจที่พอจะมีเงินลงทุนในกระบวนการส่งออกข้าวทั้งหมด

สงสัยใครผูกขาดข้าว

ด้าน นายชูเกียรติ โอภาสวงศ์ นายกิตติมศักดิ์ สมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย กล่าวว่า การปรับลดค่าธรรมเนียมในการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบการค้าข้าว การลดขั้นตอนการขออนุญาต และการลดปริมาณสต็อกข้าวลงจากเดิม 500 ตัน เป็นเรื่องที่ผู้ส่งออกข้าวเห็นด้วยอยู่แล้ว ส่วนตัวมองว่า เป็นการเปิดโอกาสให้ SMEs และชาวนามีโอกาสส่งออกข้าวสู่ตลาด และยังเป็นการลดต้นทุนของผู้ส่งออกข้าวในปัจจุบันอีกด้วย

“การปรับลดสต็อกข้าวเป็นเรื่องดี จากเดิมที่มีกฎระเบียบนี้มาตั้งแต่ปี 2489 ซึ่งตอนนั้นทั้งประเทศมีผลผลิตข้าวประมาณ 10 ล้านตันข้าวสาร ทำให้รัฐบาลตอนนั้นต้องกำหนดระเบียบนี้ขึ้นเพื่อความมั่นคงทางด้านอาหารของประเทศ แต่ปัจจุบันเรามีผลผลิตข้าวเฉลี่ยปีละ 33-34 ล้านตันข้าวเปลือก หรือ 20 ล้านตันข้าวสารบริโภคภายในเฉลี่ยปีละ 10-11 ล้านตัน ส่งออกข้าวปีละ 8-9 ล้านตัน การปรับลดสต็อกลงมาจึงไม่น่าจะมีปัญหาอะไร แต่ถึงจะกำหนดไว้ที่ 500 ตัน ก็ถือว่าเป็นปริมาณข้าวในสต็อกที่ไม่ได้มากมายอะไรสำหรับผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่-รายกลาง แต่การปรับลดสต็อกลงมาจะช่วยผู้ส่งออกข้าวรายเล็กที่ต้องการส่งออกข้าว 1-2 ตู้คอนเทนเนอร์ได้” นายชูเกียรติกล่าว

สำหรับในส่วน of ชาวนาที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะเปิดโอกาสให้ชาวนาเป็นผู้ส่งออกข้าว นั้น “ก็อาจจะต้องมีขั้นตอนต่างๆ อีกเยอะ” การลดค่าธรรมเนียมเป็นผู้ประกอบการค้าข้าวเหลือ 20,000 บาทนั้น “เป็นเรื่องที่เราเสนอให้ลดค่าธรรมเนียมมาตั้งนานแล้ว แต่ยังไม่มีการดำเนินการ เมื่อรัฐบาลเข้ามาลดค่าธรรมเนียมตรงนี้จึงเป็นสิ่งที่ดีมาก”

อย่างไรก็ตาม สิ่งที่สมาคมกังวลและสงสัยในแนวนโยบายนี้ก็คือ รัฐบาลต้องการให้มีการ “สลาย” การผูกขาด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สินค้าข้าว นายชูเกียรติกล่าวว่า การทำตลาดข้าวที่ผ่านมา “ตลาดเป็นของผู้ซื้อ” มีการแข่งขันรุนแรงเพราะ การค้าข้าวไม่ใช่การทำสัมปทานที่ได้รับการผูกขาดจากหน่วยงานของรัฐ โดยปัจจุบันประเทศไทยมีผู้ส่งออกข้าวในตลาดมากกว่า 100 ราย ผู้ประกอบการโรงสีข้าวมีมากกว่า 1,000 ราย บางส่วนก็หันมาเป็นผู้ส่งออกข้าวด้วย

“ผมอยากจะบอกว่า ตลาดข้าวไม่มีการผูกขาด ไม่ว่าข้อมูล (รัฐบาล) ได้มานั้น รับรู้มาจากไหน การแข่งขันในการส่งออกข้าวตอนนี้เป็นการแข่งขันแบบเอาเป็นเอาตาย เราต้องแข่งกับเวียดนาม-อินเดียที่กำลังกลับมาส่งออกข้าวอีกครั้ง ดังนั้น ตลาดข้าวจึงถือว่าเป็น ตลาดที่มีการแข่งขันสมบูรณ์แบบ และการจะทำการส่งออกข้าวได้ก็ไม่จำเป็นต้องเป็นสมาชิกสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย ใคร ๆ ก็เป็นผู้ส่งออกข้าวได้ ก็แค่คุณไปขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบการค้าข้าวก็ดำเนินการทำได้อยู่แล้ว”

ดังนั้น หากใครไม่ได้อยู่ในวงการค้าข้าวก็อาจจะไม่รู้ หรือสงสัยในข้อที่ว่า มีการผูกขาดข้าวจนต้องมีการปลดล็อก ปัจจุบันผู้ซื้อที่มีสิทธิที่จะเลือกซื้อข้าวกับใครก็ได้ ตอนนี้ผลผลิตข้าวดี ทั้งข้าวจากประเทศไทย-เวียดนาม-กัมพูชา-เมียนมา-อินเดีย ดังนั้น ผู้ซื้อก็ต้องคาดการณ์แล้วว่า การแข่งขันก็จะสูงขึ้น ราคาข้าวจึงมีแนวโน้มที่จะลดลง ซึ่งการส่งออกข้าวของไทยในปี 2568 เบื้องต้นคาดการณ์ว่า จะลดลงจากปี 2567 ปริมาณ 2 ล้านตัน ซึ่งปีนี้ทั้งปีคาดการณ์ส่งออกข้าวอยู่ที่ 9.5-9.7 ล้านตัน

ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

SRP: การผลิตข้าวที่ยั่งยืน อาวุธลับสู้โลกร้อนของชาวนาไทย

ไทยในฐานะผู้ส่งออกข้าวลำดับต้นๆของโลกก็กำลังถูกปัญหาโลกร้อนทำลายความยั่งยืนของขีดความสามารถการผลิตข้าวและอาชีพชาวนาไทย ในโอกาสร่วมกับสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทยซึ่งลงพื้นที่ จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อศึกษาภาวะผลผลิตข้าวในปีเพาะปลูก 2567/68 ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

กัญญนัช ศิริธัญญา นักวิชาการจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา กล่าวว่า ผลกระทบจากปริมาณน้ำฝนที่ลดลง ขณะที่อุณหภูมิและแสงอาทิตย์รุนแรงขึ้น ในช่วงปี 2090-2099 นั้นจะทำให้ผลผลิตข้าวของไทยลดลงราว 21% จากข้อมูลนี้อาจดูเหมือนการทำนาเป็นผู้รับผลกระทบจากปัญหาสภาพอากาศเปลี่ยนแปลงแต่ในความจริงมีข้อมูลบ่งชี้ว่า การส่งออกข้าวไทย จะเผชิญกับปัญหาเงื่อนไขการค้าแห่งอนาคต ถ้ายังคงมีการทำนาข้าวแบบเดิมที่ถูกเรียกว่าผู้ร้ายในสังคมคาร์บอนฟุตพริ้นท์จากกระบวนการผลิตที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูง

สำหรับข้าวคืออาหารหลักของประชากรมากกว่า 3.5 ล้านคนทั่วโลก โดยประเทศไทยถือเป็นผู้ส่งออก ข้าวที่สำคัญของโลก มีพื้นที่ปลูกข้าวมากกว่า50% ของพื้นที่เพาะปลูกของประเทศ และมีชาวนาประมาณ 18 ล้านคน คิดเป็น25% ของจำนวนประชากรในประเทศไทย

อย่างไรก็ตาม การทำนาปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Greenhouse Gas) ประมาณ 55% ของการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคเกษตรทั้งหมด หรือคิดเป็น8% ของการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งหมดของประเทศไทย ซึ่งการศึกษาในเขตชลประทานพบว่า วิธีการขังน้ำในนาข้าวซึ่งเป็นวิธีปกติของการทำนาในประเทศไทยส่งผลให้เกิดการปล่อยก๊าซมีเทน (CH4) ที่ทำให้เกิดภาวะโลกร้อนในอัตราที่สูงกว่าของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO2) ถึง 28 เท่า

วัลลภ มานะธัญญา ผู้บริหารบริษัท บางชีโร่งสีไฟเจียเม้ง จำกัด (BSCM) อ.เดชอุดม จ.อุบลราชธานี เล่าถึง มาตรฐานการปลูกข้าวแบบยั่งยืน หรือ SRP (Sustainable Rice Platform) ว่า คือการปรับตัวของชาวนาที่ต้องรับมือกับความต้องการตลาดข้าวที่อยากได้ข้าวที่ไม่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูงในขณะเดียวกันก็ต้องคำนึงถึงเรื่องความยั่งยืนในทุกด้านด้วย

การปลูกข้าวแบบ SRP คือการผลิตข้าวที่มีคุณภาพและความปลอดภัยปกป้องสุขภาพและความปลอดภัยของเกษตรกร ขณะเดียวกันก็เพิ่มผลผลิต ลดต้นทุนเพิ่มรายได้ จากการใช้เทคโนโลยีและการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า

“มาตรฐานของSRP ยังครอบคลุมไปที่แรงงานและสุขภาพของชาวนาและครอบครัวด้วย โดยมีการกำหนดว่า ไม่มีการใช้แรงงานเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 15ปี ไม่มีแรงงานบังคับ ค่าจ้างแรงงานเป็นธรรม”

เกณฑ์เหล่านี้ต้องทำให้ได้จากนั้นจะมีบริษัทตรวจสอบมาตรฐานมาตรวจสอบทุกปี แต่ขั้นตอนนี้มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยปีละ 1 ล้านบาท สามารถนำไปรับรอง(Certificate)นี้ไปใช้ประกอบการขายในตลาดได้ ซึ่งจะได้ราคาที่สูงกว่าข้าวทั่วไป 50-60 ดอลลาร์ต่อตัน โดยบริษัทที่ส่งเสริมให้ชาวนาทำนาหยอดได้คะแนนประเมินที่ 98 คะแนน ปัจจุบันส่งออกไปตลาดสหรัฐ ยุโรป

จากค่าพรีเมียมที่ข้าวSRPได้รับทำให้โรงสีจะส่งต่อรายได้ที่เพิ่มขึ้นไปยังชาวนา โดยจะเพิ่มให้จากราคาข้าวปกติที่ตันละ750 บาท เพื่อเป็นแรงจูงใจให้ชาวนามาร่วมทำนาแบบ SRP มากขึ้นเพราะสิ่งที่เห็นได้อย่างชัดเจนคือเมื่อการทำงานมีการดูแลขั้นตอนการผลิตที่ดีและใกล้ชิดทำให้ปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้นถึง 20% โดยปริมาณผลผลิตเฉลี่ยที่ 500-550 กิโลกรัม(กก.)ต่อไร่ขณะเดียวกันการเอาใจใส่ทุกขั้นตอนทำให้ต้นทุนการผลิตลดลง 20%

“การทำนาSRPไม่ต้องใช้เงินลงทุนมากหรือแทนไม่ต้องใช้เลย แต่ต้องใช้การใส่ใจและปรับตัวอย่างมาก เพราะความละเอียดในการทำทุกขั้นตอนไม่เพียงส่งผลออกมาในรูปคุณภาพสินค้าที่ดีขึ้นแต่คุณภาพชีวิตชาวนาก็จะดีขึ้น ยังมีผลที่ได้คือข้าวคาร์บอนต่ำนี้จะทำให้สินค้าข้าวของไทยไม่ถูกมาตรการทางการค้าใหม่ๆโจมตี”

การเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศกำลังบีบคั้นให้อาชีพชาวนาต้องปรับตัวรับมือกับความเปลี่ยนแปลงที่วุ่นวายนี้ แม้ปัจจุบันสัญญาณต่างๆยังไม่เด่นชัดนักแต่การปรับตัวเป็นกลุ่มแรกๆนั้นหมายถึงการเข้าถึงประโยชน์ที่มากกว่าเป็นกลุ่มแรกๆด้วยเช่นกัน

ที่มา กรุงเทพธุรกิจออนไลน์

ลุ่มเจ้าพระยาผลิตข้าวคาร์บอนต่ำกว่า 10 ล้านไร่ เน้นใช้น้ำน้อย-ลดการเผา

ร.มว.นฤมล” เผยไทยพัฒนาการผลิตข้าวคาร์บอนต่ำในพื้นที่ลุ่มน้ำเจ้าพระยาได้กว่า 10 ล้านไร่ หนุนทำนาเปียกสลับแห้ง ลดลดปล่อยก๊าซมีเทน พร้อมส่งเสริมใช้จุลินทรีย์ย่อยสลายฟางและตอซังข้าวแทนการเผา

ศ.ดร. นฤมล ภิญาณินวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และหัวหน้าพรรคกล้าธรรม กล่าวถึงสถานการณ์การแข่งขันกันในเรื่องสินค้าที่ปล่อยคาร์บอนต่ำ เพื่อลดภาวะโลกร้อนที่เกิดจากการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในขั้นตอนการผลิต ซึ่งข้าวก็เป็นหนึ่งในสินค้าเป้าหมาย ปัจจุบันมีเกษตรกรผู้ปลูกข้าวกว่า 4.9 ล้านครัวเรือน ครอบคลุมพื้นที่ นาปี – นาปรัง รวมกว่า 70 ล้านไร่ คิดเป็นพื้นที่เกือบครึ่งหนึ่งของพื้นที่ภาคการเกษตรของประเทศไทย จึงจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อให้การผลิตข้าวเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เมื่อปี 62 ภาคการเกษตรมีการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกเป็นอันดับ 2 รองจากภาคพลังงาน โดยการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคการเกษตรเกิดจากการผลิตข้าวกว่าร้อยละ 40

ทั้งนี้กรมการข้าวจึงได้ปรับวิธีการปลูกข้าว มาเป็นการปลูกข้าวแบบเปียกสลับแห้ง ซึ่งเป็นเทคนิคการจัดการน้ำในแปลงนาให้มีทั้งสภาพเปียก และสภาพแห้งที่เหมาะสม กับความต้องการน้ำของข้าวในแต่ละระยะการเจริญเติบโต โดยปล่อยให้น้ำแห้งตามธรรมชาติ เพื่อให้ดินมีการระบายน้ำและอากาศที่ดี กระตุ้นให้รากและลำต้นข้าวมีความแข็งแรง โดยช่วงที่เหมาะสม โดยเทคนิคการปลูกข้าวแบบเปียกสลับแห้งดังกล่าวสามารถช่วยลดการปล่อยก๊าซมีเทนในนาข้าวได้ ซึ่งขณะนี้กรมการข้าวได้เริ่มทดลองกับเกษตรกรที่เป็นสมาชิกศูนย์ข้าวชุมชนในพื้นที่ 22 จังหวัด โดยมีเกษตรกรเข้าร่วมประมาณ 3,300 คนแล้ว

สำหรับการปลูกข้าวแบบเปียกสลับแห้งเป็นวิธีที่สะดวก ประหยัด และมีประสิทธิภาพ เพราะนอกจากเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำแล้ว ยังสามารถลดการปลดปล่อยก๊าซมีเทน ซึ่งถือได้ว่าเป็นก๊าซเรือนกระจกที่สำคัญที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิตข้าวได้กว่าร้อยละ 30 ปี ถือว่าเป็นการพลิกโฉมการผลิตข้าวที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม ลดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และลดสาเหตุการเกิดปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็กหรือ ฝุ่น PM 2.5 ซึ่งเป็นแนวทางส่งเสริมให้เกิดตลาดพรีเมียม เปลี่ยนผ่านไปสู่เศรษฐกิจคาร์บอนต่ำ ที่สำคัญคือ เป็นช่องทางเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกร

ศ.ดร.นฤมลกล่าวต่อว่า อีกปัญหาหนึ่งที่สำคัญก็คือ การย่อยสลายฟางข้าวที่เป็นเศษวัสดุเหลือใช้ที่เกิดขึ้นจากการเกษตรจำนวนมาก ที่ผ่านมามีวิธีที่เกษตรกรจะใช้กันก็คือ การเผา ซึ่งทำให้เกิดผลเสียต่อระบบนิเวศ ทำลายสภาพแวดล้อม และเป็นการเพิ่มมลภาวะทางอากาศอย่างมาก กระทรวงเกษตรจึงมีการส่งเสริมให้เกษตรกรใช้จุลินทรีย์ย่อยสลายฟางและตอซังข้าวแทนการเผา นอกจากเป็นการพัฒนาระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนแล้ว ยังได้เพิ่มอินทรีย์วัตถุและธาตุอาหารที่จำเป็นต่อการเจริญเติบโตของข้าวให้แก่ดินรวมถึงปรับปรุงโครงสร้าง และความอุดมสมบูรณ์ของดินด้วย

ปัจจุบันสามารถผลิตข้าวคาร์บอนต่ำในพื้นที่ลุ่มน้ำเจ้าพระยา 10 ล้านไร่ โดยการปลูกข้าวแบบเปียกสลับแห้งและการใช้ปุ๋ยไนโตรเจนอย่างเหมาะสม รวมถึงลดการเผาตอซังข้าว ด้วยการการใช้จุลินทรีย์ เพื่อเร่งการย่อย

สลายฟางและต่อซังข้าวหลังการเก็บเกี่ยว เป็นทางเลือกให้เกษตรกรลดการเผาเศษวัสดุทางการเกษตร โดย
กรมการข้าวพัฒนางานวิจัย เพื่อพัฒนาเชื้อจุลินทรีย์ที่สามารถย่อยสลายต่อซังข้าว และลดการปลดปล่อยก๊าซมีเทน
ในระหว่างการย่อยสลายต่อซังอีกด้วย
ที่มา สำนักข่าวไทย

xx

เวียดนาม

สัปดาห์ที่ผ่านมา ภาวะราคาข้าวอ่อนตัวลงจากสัปดาห์ก่อนหน้านี้ ท่ามกลางภาวะตลาดที่ค่อนข้างเยียบเหงา
เนื่องจากเป็นช่วงเทศกาลปีใหม่ที่วันหยุดติดต่อกันหลายวัน ขณะที่กระทรวงเกษตรของสหรัฐคาดว่าในปี
เวียดนามจะมีอุปทานข้าวเพิ่มขึ้น โดยราคาข้าวขาว 5% อยู่ที่ระดับ 481 เหรียญสหรัฐต่อดัน ลดลงจากระดับ 485
เหรียญสหรัฐต่อดัน เมื่อสัปดาห์ก่อนหน้านี้

ผู้ค้ารายหนึ่งในนครโฮจิมินห์กล่าวว่า กิจกรรมการซื้อขายยังคงชะลอตัวในสัปดาห์นี้ท่ามกลางวันหยุด
ขณะที่ผู้ค้าอีกรายหนึ่งกล่าวว่า กิจกรรมการซื้อขายจะยังคงเบาบางจนกว่าจะผ่านช่วงวันหยุดตรุษจีนยาว 1 สัปดาห์
ที่เริ่มในวันที่ 25 มกราคมนี้

สมาคมอาหารเวียดนาม (the Vietnam Food Association; VFA) รายงานว่า ราคาส่งออกข้าวของ
เวียดนาม ณ วันที่ 7 มกราคม 2568 ราคาปรับตัวลดลงจากสัปดาห์ก่อน โดยข้าวหัก 100% (100% broken rice)
ราคาอยู่ที่ 327 เหรียญสหรัฐต่อดัน ขณะที่ข้าวขาว 5% (5% broken rice) ราคาอยู่ที่ 467 เหรียญสหรัฐต่อดัน
และข้าวขาว 25% (25% broken rice) ราคาอยู่ที่ 437 เหรียญสหรัฐต่อดัน

สำนักข่าว Bloomberg รายงานโดยอ้างอิงข้อมูลจากสำนักงานสถิติ (the General Statistics Office; GSO)
ว่าในเดือนธันวาคม 2567 เวียดนามส่งออกข้าวประมาณ 590,000 ตัน

สำนักข่าว XINHUA รายงานเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2568 ว่ากระทรวงเกษตรและการพัฒนาชนบทของ
เวียดนาม (the Ministry of Agriculture and Rural Development (MARD)) ระบุว่า การส่งออกข้าวในปี 2567
สร้างสถิติใหม่ทั้งด้านปริมาณและมูลค่า โดยในปี 2567 ปริมาณการส่งออกข้าวของเวียดนามอยู่ที่ประมาณ 9.01
ล้านตัน เพิ่มขึ้น 11% ส่วนมูลค่าการส่งออกอยู่ที่ประมาณ 5,700 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้น 24% เมื่อเทียบกับปี
ต่อปี ขณะที่ราคาส่งออกข้าวโดยเฉลี่ยของเวียดนามในปี 2567 สูงเป็นประวัติการณ์ที่มากกว่า 600 ดอลลาร์สหรัฐ
ต่อดัน โดยฟิลิปปินส์เป็นตลาดนำเข้าข้าวขนาดใหญ่ที่สุดของเวียดนาม ซึ่งเวียดนามส่งออกข้าวไปประมาณ 3.6 ล้าน
ตัน

ทั้งนี้ สถิติการส่งออกข้าวในปี 2567 แสดงให้เห็นปริมาณและมูลค่าการส่งออกสูงสุดนับตั้งแต่เวียดนาม
เริ่มส่งออกข้าวในปี 2532 ขณะที่ข้าวเวียดนามยังคงมีมูลค่าสูงในตลาดโลก โดยได้รับการยอมรับในเรื่องคุณภาพและ
อยู่ในอันดับข้าวที่แพงที่สุดในบรรดาประเทศผู้ส่งออกรายใหญ่ของโลกตลอดทั้งปี

สำนักข่าว S&P Global Commodity รายงานว่า ราคาข้าวขาว 5% ของเวียดนาม (Vietnamese 5%
broken white rice) ร่วงลงสู่ระดับต่ำสุดในรอบกว่า 20 เดือนเมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2567 เนื่องจากความต้องการ
ที่ลดลง ขณะที่มีการคาดการณ์อุปทานที่เพิ่มขึ้นในช่วงต้นปี 2568 และการแข่งขันจากประเทศต่างๆ เช่น อินเดีย

ทั้งนี้ Platts ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ S&P Global Commodity Insights ได้ประเมินราคาข้าวขาว 5% ของเวียดนามที่ 472 ดอลลาร์สหรัฐฯต่อตัน FOB เมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2567 ลดลง 27 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อตัน เมื่อเทียบเป็นรายเดือน และลดลง 168 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อตันเมื่อเทียบเป็นรายปี ซึ่งเป็นราคาเป็นราคาต่ำสุดเมื่อเทียบกับ 455 เหรียญสหรัฐฯ ต่อตัน FOB เมื่อวันที่ 18 เมษายน 2566

โดยมีรายงานว่า ชาวนาเวียดนามกำลังเตรียมรับมือกับภาวะราคาที่ลดลง เนื่องจากอินโดนีเซียมีแผนที่จะลดการนำเข้าข้าวและเพิ่มการผลิตในประเทศในปี 2568 ประกอบกับคาดว่าอุปทานจะเพิ่มขึ้นหลังจากเริ่มการเก็บเกี่ยวผลผลิตข้าวฤดูหนาว-ฤดูใบไม้ผลิ (the winter-spring crop) ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ 2568 นี้ ขณะที่การแข่งขันจากอินเดียก็รุนแรงขึ้น หลังจากที่อินเดียได้ยกเลิกราคาส่งออกขั้นต่ำ (MEP) สำหรับข้าวขาวที่ไม่ใช่ข้าวบาสมาดิในเดือนตุลาคม 2567 และยกเลิกการห้ามส่งออกข้าวที่ไม่ใช่ข้าวบาสมาดิ

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าราคาจะลดลงอย่างรวดเร็ว แต่ราคาข้าวขาว 5% ของเวียดนามยังคงสูงกว่าข้าวของอินเดียและปากีสถาน โดย Platts ได้ประเมินราคาข้าวขาว 5% ของอินเดียที่ 444 เหรียญสหรัฐฯ ต่อตัน FOB เมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2567 และข้าวขาว 5% ของปากีสถานที่ 445 เหรียญสหรัฐฯ ต่อตัน FOB ขณะที่ข้าวขาว 5% ของเมียนมาประเมินอยู่ที่ 474 เหรียญสหรัฐฯ ต่อตัน FOB FCL และข้าวของไทยที่ 494 เหรียญสหรัฐฯ ต่อตัน FOB

ผู้ค้าข้าวรายหนึ่งในเวียดนามกล่าวว่า จากการเก็บเกี่ยวในช่วงแรก ราคามีแนวโน้มจะอ่อนตัวลงเมื่อเทียบกับระดับปัจจุบัน เนื่องจากมีอุปทานเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะข้าวขาว ซึ่งจะเผชิญกับการแข่งขันจากแหล่งอื่น เช่น อินเดียและไทย อย่างไรก็ตาม คาดว่าอุปสงค์ข้าวเวียดนามจะฟื้นตัวขึ้นและยังคงสามารถแข่งขันได้เมื่อมีการเก็บเกี่ยวฤดูหนาว-ฤดูใบไม้ผลิ ที่จะเริ่มขึ้นในเดือนกุมภาพันธ์นี้ โดยคาดว่ากิจกรรมการส่งออกจากผู้ซื้อทั้งภาครัฐและเอกชนจะกลับมาเป็นปกติ ขณะที่อุปสงค์ในกลุ่มข้าวหอมจะได้รับอิทธิพลจากความสนใจซื้อจากตลาดต่างๆ เช่น ฟิลิปปินส์และแอฟริกา

อย่างไรก็ตาม คาดว่าความต้องการบริโภคข้าวในกลุ่มนี้จะคงที่ เนื่องจากตลาดมีความต้องการข้าวหอมที่สูง เพราะมีคุณภาพดีกว่าเมื่อเทียบกับการเก็บเกี่ยวในฤดูอื่นๆ

ขณะที่ผู้ส่งออกข้าวเวียดนามรายหนึ่งกล่าวว่า ในระยะสั้นราคาข้าวเวียดนามมีแนวโน้มลดลงอย่างรวดเร็ว โดยราคาปัจจุบันได้รับผลกระทบจากผู้ขายที่ต้องการระบายสต็อกจากฤดูใบไม้ร่วง-ฤดูหนาว (the autumn-winter crop) ที่เข้ามาในราคาที่สูงขึ้น หรือจากผู้ค้าข้าวที่ต้องส่งมอบสินค้าของตนภายใต้สภาวะตลาดปัจจุบัน

จากข้อมูลของกรมศุลกากร ในช่วงระหว่างเดือนมกราคมถึงพฤศจิกายน 2567 เวียดนามส่งออกข้าวประมาณ 8.45 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 10.6% เมื่อเทียบเป็นรายปี โดยเวียดนามส่งออกข้าวไปยังฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย และมาเลเซีย เป็นหลัก

ทางด้านกระทรวงเกษตรสหรัฐฯ (USDA) คาดการณ์ว่าการส่งออกข้าวของเวียดนามในปีการตลาด 2024-25 (มกราคม-ธันวาคม 2568) จะอยู่ที่ประมาณ 7.8 ล้านตัน ซึ่งจะทำให้เวียดนามเป็นผู้ส่งออกรายใหญ่เป็นอันดับสองของโลกรองจากอินเดีย

กรมศุลกากรเวียดนาม (the Customs Department) รายงานว่า ในเดือนพฤศจิกายน 2567 เวียดนามส่งออกข้าวจำนวน 704,608 ตัน มูลค่าประมาณ 443.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ราคาส่งออกเฉลี่ย 629.6 เหรียญสหรัฐฯ ต่อตัน โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 17.3% มูลค่าเพิ่มขึ้น 10.8% แต่ราคาส่งออกเฉลี่ยลดลง 5.6% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา (เดือนพฤศจิกายน 2566 เวียดนามส่งออกข้าวจำนวน 600,481 ตัน มูลค่าประมาณ 400.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ราคาส่งออกเฉลี่ย 666.7 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน) แต่ถ้าเทียบกับเดือนตุลาคม 2567 ปริมาณและมูลค่า

ลดลง 10.6% และ 12.2% และราคาส่งออกเฉลี่ยลดลง 1.8% (เดือนตุลาคม 2567 เวียดนามส่งออกข้าวจำนวน 788,352 ตัน มูลค่าประมาณ 505.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ราคาส่งออกเฉลี่ย 640.9 เหรียญสหรัฐต่อตัน)

สำหรับตลาดสำคัญที่เวียดนามส่งออกในเดือนพฤศจิกายน 2567 มีดังนี้

1.ประเทศฟิลิปปินส์จำนวน 370,043 ตัน มูลค่าประมาณ 236.195 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยปริมาณและมูลค่าเพิ่มขึ้น 51.0% และ 41.6% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว

2.ประเทศกาน่าจำนวน 50,042 ตัน มูลค่าประมาณ 34.712 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

3.ประเทศไอวอรีโคสต์จำนวน 46,262 ตัน มูลค่าประมาณ 25.625 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

4.ประเทศอินโดนีเซียจำนวน 43,573 ตัน มูลค่าประมาณ 23.998 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

5.ประเทศมาเลเซียจำนวน 25,004 ตัน มูลค่าประมาณ 14.583 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

6.ประเทศจีนจำนวน 8,785 ตัน มูลค่าประมาณ 5.401 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

7.ประเทศสิงคโปร์จำนวน 8,677 ตัน มูลค่าประมาณ 6.024 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

8.ฮ่องกงจำนวน 6,135 ตัน มูลค่าประมาณ 4.182 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

9.ประเทศประเทศสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์จำนวน 4,397 ตัน มูลค่าประมาณ 3.111 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

10.ประเทศออสเตรเลียจำนวน 4,067 ตัน มูลค่าประมาณ 3.362 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

ในช่วง 11 เดือนแรกของปีนี้ (มกราคม-พฤศจิกายน 2567) เวียดนามส่งออกข้าวจำนวน 8,452,266 ตัน มูลค่าประมาณ 5,303.0 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ราคาส่งออกเฉลี่ย 627.4 เหรียญสหรัฐต่อตัน โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 10.7% มูลค่าเพิ่มขึ้น 22.3% และราคาส่งออกเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 10.5% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2566 ที่ผ่านมา (ในช่วง 11 เดือนแรกของปี 2566 เวียดนามส่งออกข้าวจำนวน 7,638,489 ตัน มูลค่าประมาณ 4,336.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ราคาส่งออกเฉลี่ย 567.7 เหรียญสหรัฐต่อตัน)

ตลาดสำคัญที่เวียดนามส่งออกในช่วง 11 เดือนแรกของปีนี้ (มกราคม-พฤศจิกายน 2567) ได้แก่

1.ประเทศฟิลิปปินส์จำนวน 4,004,497 ตัน มูลค่าประมาณ 2,473.25 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ราคาส่งออกเฉลี่ย 615.47 เหรียญสหรัฐต่อตัน โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 39.3% มูลค่าเพิ่มขึ้น 57.2% และราคาส่งออกเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 12.8% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 47.4% ของปริมาณส่งออกทั้งหมด และ 46.6% ของมูลค่าการส่งออกข้าวทั้งหมดตามลำดับ)

2.ประเทศอินโดนีเซียจำนวน 1,130,339 ตัน มูลค่าประมาณ 678.918 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ราคาส่งออกเฉลี่ย 600.6 เหรียญสหรัฐต่อตัน โดยปริมาณ 0.6% มูลค่าเพิ่มขึ้น 10.5% และราคาส่งออกเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 9.8% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 13.4% ของปริมาณส่งออกทั้งหมด และ 12.8% ของมูลค่าการส่งออกข้าวทั้งหมดตามลำดับ)

3.ประเทศมาเลเซีย 699,739 ตัน มูลค่าประมาณ 414.46 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ราคาส่งออกเฉลี่ย 592.3 เหรียญสหรัฐต่อตัน โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 78.9% มูลค่าเพิ่มขึ้น 105.9% และราคาส่งออกเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 15.0 % เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 8.3% ของปริมาณส่งออกทั้งหมด และ 7.88% ของมูลค่าการส่งออกข้าวทั้งหมดตามลำดับ)

4.ประเทศกาน่า 573,182 ตัน มูลค่าประมาณ 395.673 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยปริมาณลดลง 0.3% และมูลค่าเพิ่มขึ้น 12.75% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 6.78% ของปริมาณส่งออกทั้งหมด และ 7.46% ของมูลค่าการส่งออกข้าวทั้งหมดตามลำดับ)

5.ประเทศไอร์แลนด์ 437,778 ตัน มูลค่าประมาณ 260.07 ล้านดอลลาร์ โดยปริมาณลดลง 13.44% และมูลค่าลดลง 5.32% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 5.18% ของปริมาณส่งออกทั้งหมด และ 4.9% ของมูลค่าการส่งออกข้าวทั้งหมดตามลำดับ)

6.ประเทศจีน 258,760 ตัน มูลค่าประมาณ 151.941 ล้านดอลลาร์ โดยปริมาณลดลง 71.11% และมูลค่าลดลง 70.65% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 3.06% ของปริมาณส่งออกทั้งหมด และ 2.87% ของมูลค่าการส่งออกข้าวทั้งหมดตามลำดับ)

7.ประเทศสิงคโปร์ 144,446 ตัน มูลค่าประมาณ 95.084.06 ล้านดอลลาร์ โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 20.84% และมูลค่าเพิ่มขึ้น 31.43% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 1.71% ของปริมาณส่งออกทั้งหมด และ 1.79% ของมูลค่าการส่งออกข้าวทั้งหมดตามลำดับ)

8.ประเทศโมซัมบิก 85,410 ตัน มูลค่าประมาณ 58.906 ล้านดอลลาร์ โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 8.94% และมูลค่าเพิ่มขึ้น 25.95% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 1.01% ของปริมาณส่งออกทั้งหมด และ 1.11% ของมูลค่าการส่งออกข้าวทั้งหมดตามลำดับ)

9.ประเทศกัมพูชา 53,136 ตัน มูลค่าประมาณ 34.302 ล้านดอลลาร์ โดยปริมาณลดลง 3.97% และมูลค่าลดลง 0.04% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 0.63% ของปริมาณส่งออกทั้งหมด และ 0.65% ของมูลค่าการส่งออกข้าวทั้งหมดตามลำดับ)

10.ประเทศสหรัฐอเมริกา 50,277 ตัน มูลค่าประมาณ 36.286 ล้านดอลลาร์ โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 2.07% และมูลค่าเพิ่มขึ้น 11.94% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 0.59% ของปริมาณส่งออกทั้งหมด และ 0.68% ของมูลค่าการส่งออกข้าวทั้งหมดตามลำดับ)

ที่มา Oryza.com

กัมพูชา

สำนักข่าว Phnom Penh Post รายงานว่า สมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี เสด็จฯ เยือน 4 ประเทศในภูมิภาคตะวันออกกลางและยุโรป ได้แก่ ซาอุดีอาระเบีย กาตาร์ ตุรกี และสหรัฐอเมริกาเมื่อวันพุธที่ 8-14 ธันวาคม 2567 โดยมีเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างและขยายความร่วมมือระหว่างสถาบันนิติบัญญัติของกัมพูชาและประเทศในภูมิภาคดังกล่าว

ในการเยือนครั้งนี้ สมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอฯ ได้เข้าพบและหารือกับ นาย Abdullah Mohammed Ibrahim Al-Sheikh ประธานรัฐสภาซาอุดีอาระเบีย ณ อาคารรัฐสภาแห่งชาติ กรุงริยาด โดยกัมพูชาได้นำเสนอแนวทางการร่วมมือด้านการลงทุน โดยเชิญชวนนักลงทุนจากซาอุดีอาระเบียให้เข้ามาลงทุนในกัมพูชา โดยเฉพาะในภาคโรงสีข้าว โกดังสินค้า ระบบบรรจุภัณฑ์ และการส่งออกข้าวไปยังซาอุดีอาระเบีย รวมถึงประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค เนื่องจากซาอุดีอาระเบียมีความมั่นคงด้านพลังงาน ขณะที่กัมพูชามีศักยภาพด้านความมั่นคงทางอาหาร โดยเฉพาะการผลิตข้าว และระบบชลประทานที่พัฒนาอย่างต่อเนื่อง

นาย Abdullah Mohammed Ibrahim Al-Sheikh กล่าวว่า จะนำข้อเสนอดังกล่าวไปพิจารณา พร้อมเปิดเผยถึงแผนการจัดตั้งสถานเอกอัครราชทูตซาอุดีอาระเบียในกัมพูชาในอนาคตอันใกล้ ซึ่งจะช่วยอำนวยความสะดวกในการส่งเสริมความร่วมมือและกระชับความสัมพันธ์ทวิภาคีระหว่างสองประเทศ

ทั้งนี้ ในช่วง 11 เดือนแรกของปี 2567 (มกราคม-พฤศจิกายน) กัมพูชาส่งออกข้าวไปยังภูมิภาคตะวันออกกลางแล้วมากกว่า 7,500 ตัน โดยซาอุดีอาระเบียเป็นผู้นำเข้าหลัก คิดเป็นประมาณ 7,200 ตัน

ซาอุดีอาระเบียเป็นประเทศที่มีความต้องการข้าวสูง เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นและความจำเป็นในการนำเข้าอาหารเพื่อรองรับการบริโภค และความมั่นคงทางอาหาร การหารือครั้งนี้ จึงเป็นโอกาสสำคัญสำหรับ กัมพูชาในการเปิดตลาดใหม่ และเพิ่มศักยภาพการส่งออกข้าวคุณภาพสูง เช่น ข้าวหอมมะลิ ซึ่งเป็นที่นิยมในตลาดสากล ซึ่งการนำเข้าข้าวจากกัมพูชา จะช่วยกระจายความเสี่ยงของซาอุดีอาระเบียจากการพึ่งพาประเทศผู้ผลิตรายใหญ่ เช่น อินเดียหรือไทย อีกทั้งยังส่งเสริมความมั่นคงด้านอาหารในระยะยาว โดยคาดว่าจะการส่งออกข้าวของ กัมพูชาสู่ตลาดตะวันออกกลางจะเพิ่มขึ้น ผ่านข้อตกลง CAM-UAE CEPA

สหพันธ์ข้าวกัมพูชา (CRF) ประกาศราคาส่งออกข้าวประจำวัน ที่ 6 มกราคม 2568 ดังนี้

รายการชนิดข้าว	วันที่ 20 ธันวาคม 2567	วันที่ 6 มกราคม 2568	เปลี่ยนแปลง
	เหรียญสหรัฐต่อดัน (FOB)		
1.ข้าวหอม Malys Angkor (Pka Romdoul / Jasmine) ชนิด 5%	909	902	-7
2.ข้าวหอม Fragrant Rice (Sen Kra Ob - SKO) ชนิด 5%	860	840	-20
3.ข้าวหอม Fragrant Rice (SRO)	774	760	-14
4.ข้าวขาวพื้นนุ่ม (White Rice Soft Texture) ชนิด 5%	655	650	-5
5.ข้าวขาวพื้นแข็ง (White Rice Hard Texture) ชนิด 5%	680	665	-15
6.ข้าวเหนียว (Parboiled Rice) ชนิด 5%	780	755	-25
7.ข้าวกล้องหอม (Brown Jasmine Rice / Romdoul)	900		
8.ข้าวกล้องขาว (Brown White Rice)	640	630	-10
9.ข้าวหอมอินทรี (Organic Jasmine Rice)	1,370	1,335	-35
10.ข้าวขาวอินทรี (Organic White Rice) ชนิด 5%	1,010	1,010	-
11.ข้าวเหนียวอินทรี (Organic Parboiled Rice) ชนิด 5%	1,100	1,050	-50

ที่มา Oryza.com

เมียนมา

สำนักข่าว Global New Light Of Myanmar รายงานโดยอ้างสหพันธ์ข้าวเมียนมา (Myanmar Rice Federation; MRF) ว่า ในช่วง 8 เดือนแรก (ตั้งแต่เดือนเมษายน-พฤศจิกายน 2567) ของปีงบประมาณ 2024/25 การส่งออกข้าวสารและข้าวหักมีจำนวนรวมประมาณ 1.7 ล้านตัน มูลค่าประมาณ 804 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ทั้งนี้ อินโดนีเซียถือเป็นคู่ค้ารายใหญ่ที่สุดของเมียนมา ซึ่งมีการส่งออกข้าวมากกว่า 480,000 ตัน ในช่วง 8 เดือนที่ผ่านมาของปีงบประมาณ 2024-2025 ตามด้วยจีนเป็นอันดับสอง โดยนำเข้ากว่า 355,000 ตัน รองลงมาคือเบลเยียม 246,900 ตัน ฟิลิปปินส์ 128,300 ตัน เซเนกัล 44,300 ตัน โมซัมบิก 43,100 ตัน ไต้หวัน 37,000 ตัน สเปน 30,000 ตัน แคนาดา 27,100 ตัน เนเธอร์แลนด์ 17,500 ตัน ไอร์แลนด์ 13,900 ตัน อิตาลี 13,300 ตัน และโปแลนด์ 12,300 ตัน

ทั้งนี้ สหพันธ์ฯ ตั้งเป้าที่จะส่งออกข้าวให้ได้ 2.5 ล้านตันในปีงบประมาณ 2024-2025 (เมษายน 2567-มีนาคม 2568) ก่อนหน้านั้น ในปีงบประมาณ 2023-2024 สหพันธ์ข้าวเมียนมาตั้งเป้าจะส่งออกข้าวให้ได้ 2.5 ล้านตัน มูลค่ากว่า 1 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ อย่างไรก็ตาม การส่งออกข้าวยังไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้ โดยส่งออกได้ประมาณ 1.6 ล้านตัน มูลค่า 845 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

โดยอุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อ การส่งออกข้าวในช่วงที่ผ่านมาคือ นโยบายการเงินของธนาคารกลางเมียนมาในการควบคุมรายได้จากการส่งออก ส่งผลให้ผู้ส่งออกได้รับผลกระทบทางการเงิน นอกจากนี้ ปรากฏการณ์เอลนีโญยังทำให้การส่งออกข้าวได้รับผลกระทบด้วย

ก่อนหน้านั้น ในปีงบประมาณ 2022-2023 (เมษายน 2565-มีนาคม 2566) เมียนมาส่งออกข้าวและข้าวหักไปยังคู่ค้าต่างประเทศจำนวนรวม 2,261,203 ตัน มูลค่าประมาณ 853.472 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ที่มา *Oryza.com*

ฟิลิปปินส์

มีรายงานว่า กระทรวงเกษตร (The Department of Agriculture) กำลังพิจารณาทำข้อตกลงจัดหาข้าวกับปากีสถานและอินเดียในปริมาณรวมกันประมาณ 2 ล้านตัน

นาย ฟรานซิสโก พี. ทิว ลอเรล จูเนียร์ (Francisco P. Tiu Laurel, Jr.) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ (Agriculture Secretary) กล่าวว่า กระทรวงกำลังวางแผนที่จะลงนามบันทึกความเข้าใจ (MoU) กับทั้งสองประเทศ ซึ่งปัจจุบันเป็นผู้ส่งออกข้าวรายย่อยมายังฟิลิปปินส์

ทั้งนี้ ข้อตกลงดังกล่าวได้รับการออกแบบมาเพื่อสร้างสนามแข่งขันที่เท่าเทียมกันระหว่างประเทศผู้จัดหาข้าวของฟิลิปปินส์ โดยต้องการให้ประเทศเหล่านี้แข่งขันกันเพื่อเพิ่มความหลากหลายในตลาดข้าว

นายลอเรลกล่าวว่า เขาได้พบกับเอกอัครราชทูตปากีสถานประจำกรุงมะนิลาเพื่อสรุปบันทึกความเข้าใจภายใต้เงื่อนไขของข้อตกลงที่กำลังดำเนินการอยู่ คาดว่าปากีสถานจะส่งออกข้าวได้มากถึง 1 ล้านตันต่อปี

ด้าน เอกอัครราชทูต อิมเทียซ อาหมัด คาสี (Imtiaz Ahmad Kazi) กล่าวว่า ปากีสถานกำลังพิจารณาขยายการส่งออกข้าวมายังฟิลิปปินส์ หากฟิลิปปินส์ให้คำมั่นว่าจะนำเข้าข้าวในปริมาณที่รับประกัน ขณะเดียวกันมีรายงานว่า รัฐบาลก็กำลังมีการเจรจาในลักษณะเดียวกันนี้กับอินเดียด้วย

สำนักอุตสาหกรรมพืช (Bureau of Plant Industry : BPI) รายงานว่า ณ วันที่ 26 ธันวาคม 2567 ฟิลิปปินส์นำเข้าข้าวแล้ว 4,630,928.14 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 6,316 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 28.4% เมื่อเทียบกับจำนวน 3,606,872.66 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 4,554 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

โดยในเดือนมกราคม 2567 มีการนำเข้าจำนวน 429,260.8 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 610 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 70% เมื่อเทียบกับจำนวน 252,474.66 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 277 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

เดือนกุมภาพันธ์ 2567 มีการนำเข้าจำนวน 341,585.69 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 476 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 140.4% เมื่อเทียบกับจำนวน 142,079 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 165 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

เดือนมีนาคม 2567 มีการนำเข้าจำนวน 415,764.2 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 594 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 2.1% เมื่อเทียบกับจำนวน 407,178 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 492 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

เดือนเมษายน 2567 มีการนำเข้าจำนวน 487,823.74 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 670 ใบ) ลดลงประมาณ 5.6% เมื่อเทียบกับจำนวน 516,895.17 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 610 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

เดือนพฤษภาคม 2567 มีการนำเข้าแล้วจำนวน 478,099.81 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 621 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 48.7% เมื่อเทียบกับจำนวน 321,582.36 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 435 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

เดือนมิถุนายน 2567 มีการนำเข้าแล้วจำนวน 187,861.31 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 272 ใบ) ลดลงประมาณ 15.8% เมื่อเทียบกับจำนวน 223,211.0 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 325 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

เดือนกรกฎาคม 2567 มีการนำเข้าแล้วจำนวน 167,407.26 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 220 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 6.6% เมื่อเทียบกับจำนวน 156,981.75 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 191 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

เดือนสิงหาคม 2567 มีการนำเข้าแล้วจำนวน 388,608.2 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 515 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 16.7% เมื่อเทียบกับจำนวน 332,892.17 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 470 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

เดือนกันยายน 2567 มีการนำเข้าแล้วจำนวน 399,281.48 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 539 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 21.2 เมื่อเทียบกับจำนวน 328,599.92 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 425 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

เดือนตุลาคม 2567 มีการนำเข้าแล้วจำนวน 572,073.96 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 806 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 250.5% เมื่อเทียบกับจำนวน 163,217.4 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 191 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

เดือนพฤศจิกายน 2567 มีการนำเข้าแล้วจำนวน 456,975.51 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 590 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 82.1% เมื่อเทียบกับจำนวน 250,895.0 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 302 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

ขณะที่ในเดือนธันวาคม 2567 (ข้อมูล ณ วันที่ 26 ธันวาคม 2567) มีการนำเข้าแล้วจำนวน 306,186.18 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 403 ใบ) ลดลงประมาณ 40.1% เมื่อเทียบกับจำนวน 510,865.57 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 671 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

ข้อมูล ณ วันที่ 26 ธันวาคม 2567 ฟิlipปินส์นำเข้าจากประเทศเวียดนามมากที่สุดจำนวนประมาณ 3,527,109.93 ตัน คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 76.2% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด ตามด้วยประเทศไทยจำนวน 587,465.80 ตัน (สัดส่วน 12.7% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) ปากีสถานจำนวน 280,432.48 ตัน (6.1% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) เมียนมาจำนวน 201,202.75 ตัน (4.3% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) อินเดีย 22,619.10 ตัน (0.5% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) จีน 5,720 ตัน (0.1% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) ญี่ปุ่น 2,402.12 ตัน กัมพูชา 3,460 ตัน ไต้หวัน 500 ตัน อิตาลี 14.05 ตัน และสเปน 1.92 ตัน

บริษัทผู้นำเข้าที่สำคัญ 10 อันดับแรก (ที่นำเข้าตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม-26 ธันวาคม 2567) ได้แก่

- 1.BLY Agri Venture Trading นำเข้าจำนวน 326,009.04 ตัน (ใช้ใบ SPSIC จำนวน 160 ใบ)
- 2.ATARA MARKETING INC.นำเข้า 267,609.30 ตัน (ใช้ใบ SPSIC จำนวน 329 ใบ)
- 3.Orison Free Enterprise Inc. นำเข้าจำนวน 195,199.45 ตัน (ใช้ใบ SPSIC จำนวน 268 ใบ)
- 4.MACMAN RICE AND CORN TRADING นำเข้าจำนวน 177,694.30 ตัน (ใช้ใบ SPSIC จำนวน 117 ใบ)
- 5.KING B COMPANY นำเข้า 176,551.08 ตัน (ใช้ใบ SPSIC จำนวน 257 ใบ)
- 6.RBS Universal Grains Traders Corp. นำเข้า 168,480.62 ตัน (ใช้ SPSIC จำนวน 229 ใบ)
- 7.River Valley Distribution, Inc. นำเข้า 153,710.0 ตัน (ใช้ SPSIC จำนวน 48 ใบ)
- 8.SODATRADE CORPORATION นำเข้า 129,050.0 ตัน (ใช้ SPSIC จำนวน 97 ใบ)
- 9.LUCKY BUY AND SELL นำเข้า 127,684.0 ตัน (ใช้ใบ SPSIC จำนวน 147 ใบ)
- 10.Vitram Marketing Inc. นำเข้า 110,783.88 ตัน (ใช้ SPSIC จำนวน 223 ใบ)

สำนักอุตสาหกรรมพืช (BPI) รายงานว่า ในปีนี้นับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2567 – 26 ธันวาคม 2567 มีการการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (Sanitary and Phyto-sanitary Import Clearance; SPSIC) รวม 9,718 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 9,302,727.474 ตัน ดังนี้

ในเดือนมกราคม 2567 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 979 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 2,246,177.94 ตัน

เดือนกุมภาพันธ์ 2567 ออกใบอนุญาต SPSIC จำนวน 703 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 554,718.97 ตัน

เดือนมีนาคม 2567 ออกใบอนุญาต SPSIC จำนวน 1,025 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 815,750.10 ตัน

เดือนเมษายน 2567 ออกใบอนุญาต SPSIC จำนวน 895 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 687,671.53 ตัน

เดือนพฤษภาคม 2567 ออกใบอนุญาต SPSIC จำนวน 550 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 512,952.02 ตัน

เดือนมิถุนายน 2567 ออกใบอนุญาต SPSIC จำนวน 295 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 241,133.00 ตัน

เดือนกรกฎาคม 2567 ออกใบอนุญาต SPSIC จำนวน 979 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 775,817.2 ตัน

เดือนสิงหาคม 2567 ออกใบอนุญาต SPSIC จำนวน 1,087 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 890,445.29 ตัน

เดือนกันยายน 2567 ออกใบอนุญาต SPSIC จำนวน 1,144 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 892,427.74 ตัน
เดือนตุลาคม 2567 ออกใบอนุญาต SPSIC จำนวน 919 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 732,231.57 ตัน
เดือนพฤศจิกายน 2567 ออกใบอนุญาต SPSIC จำนวน 768 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 672,132.202 ตัน
เดือนธันวาคม 2567 (ข้อมูล ณ วันที่ 26 ธันวาคม 2567) ออกใบอนุญาต SPSIC จำนวน 374 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 281,269.903 ตัน

สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงมะนิลา รายงานโดยอ้างถึงหนังสือพิมพ์ The Manila Times ว่า ประธานาธิบดี Ferdinand Marcos Jr. ได้ลงนามกฎหมายมุ่งปรับปรุงภาคการเกษตร การท่องเที่ยวและการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย การแก้ไขพระราชบัญญัติการกำหนดภาษีสินค้าเกษตร (RA 12078) พระราชบัญญัติการคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT) สำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ (RA 12079) และพระราชบัญญัติการส่งเสริมสุขภาพจิตและสวัสดิภาพ (RA 12080)

ในส่วนของการแก้ไขพระราชบัญญัติภาษีศุลกากรสินค้าเกษตร (RA 12078) นั้น กฎหมายนี้เป็นการตอบสนองต่อปัญหาการขาดแคลนข้าวในประเทศ โดยการแก้ไขพระราชบัญญัติภาษีศุลกากรสินค้าเกษตรเพื่อขยายกองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของข้าว (Rice Competitiveness Enhancement Fund – RCEF) ออกไปอีก 6 ปี พร้อมเพิ่มงบประมาณเป็น 3 หมื่นล้านเปโซ ผ่านโครงการ RCEF จะช่วยสนับสนุนการลงทุนสำหรับเมล็ดพันธุ์คุณภาพสูง เครื่องจักรกลการเกษตร และการฝึกอบรมเกษตรกรเพื่อเพิ่มผลผลิต

ประธานาธิบดี Ferdinand Marcos Jr. ระบุว่า โครงการสำหรับกองทุน RCEF นั้นใกล้จะหมดอายุ จึงเห็นว่ามีความจำเป็นที่ต้องมีการขยายเวลาและเสริมความแข็งแกร่งสำหรับโครงการดังกล่าวซึ่งจะช่วยให้เราสามารถช่วยเกษตรกรได้มากขึ้นและทำให้มั่นใจได้ว่าเกษตรกรจะมีทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อความสำเร็จในการแข่งขันที่มากขึ้น

โดยประธานาธิบดี ขยายความว่าการเพิ่มงบประมาณดังกล่าวจะนำไปใช้สนับสนุนโครงการที่สำคัญต่างๆ เช่น การฝึกอบรมและการให้บริการด้านความรู้แก่เกษตรกร การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่เกษตรกรผู้ปลูกข้าวที่มีพื้นที่ทำกินไม่เกิน 2 เฮกตาร์ (ประมาณ 12.5 ไร่) การขยายการช่วยเหลือสินเชื่อสำหรับข้าว การจัดตั้งสถานที่อำนวยความสะดวกสำหรับการป้อนหมักทางชีวภาพ การกำจัดศัตรูพืชและโรคในพืช การปรับปรุงคุณภาพดิน การสนับสนุนการเกษตรในรูปแบบสัญญา การจัดตั้งระบบชลประทานพลังงานแสงอาทิตย์

นอกจากนี้ กฎหมายดังกล่าวยังเสริมสร้างบทบาทการกำกับดูแลให้กับกระทรวงเกษตร (DA) ในการควบคุมดูแลระบบและนโยบายของอุตสาหกรรมข้าวอย่างเข้มงวดเพื่อให้มั่นใจว่าข้าวที่ออกสู่ตลาดนั้นเป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพและกฎระเบียบที่กำหนดไว้

ทั้งนี้ ข้าวถือเป็นพืชเศรษฐกิจสำคัญของฟิลิปปินส์ เนื่องจากเป็นอาหารหลักพื้นฐานของประเทศและมีสัดส่วนคิดเป็นประมาณ 20% ของมูลค่ารวมของสินค้าเกษตรทั้งหมดของฟิลิปปินส์ ซึ่งแม้ว่าฟิลิปปินส์จะสามารถเพาะปลูกข้าวเพื่อการบริโภคภายในประเทศ แต่ยังไม่สามารถผลิตได้เพียงพอต่อความต้องการจึงทำให้ฟิลิปปินส์ยังคงต้องนำเข้าข้าวจากต่างประเทศ โดยรัฐบาลฟิลิปปินส์ภายใต้การนำของ ประธานาธิบดี Ferdinand Marcos Jr. ได้มีนโยบายเพิ่มผลผลิตข้าวให้ได้ 100% ของความต้องการข้าวภายในประเทศ (Rice Self-sufficiency)

อย่างไรก็ตาม การพยายามเพิ่มผลผลิตข้าวในฟิลิปปินส์ยังคงเผชิญกับความท้าทายหลายประการ เช่น ภูมิประเทศการขาดแคลนแรงงานในภาคการเกษตร รวมทั้งปัญหายภัยพิบัติธรรมชาติที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง ซึ่งทั้งหมดนี้ เป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้การบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านข้าวในฟิลิปปินส์ยังคงยากลำบากและทำให้ฟิลิปปินส์ยังไม่สามารถประสบความสำเร็จในนโยบายพึ่งพาตนเองในช่วงที่ผ่านมาได้

โดยในปี 2566 ฟิลิปปินส์นำเข้าข้าวรวม 3.61 ล้านตัน ลดลง 6.65% จากปีก่อนหน้า โดยนำเข้าจากเวียดนามถึง 2.97 ล้านตันซึ่งคิดเป็นสัดส่วน 82.23% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด ส่วนไทยอยู่อันดับสองที่ 0.342 ล้านตัน (9.46%) และเมียนมาที่ 0.156 ล้านตัน (4.33%) อย่างไรก็ตาม ข้าวไทยยังคงมีคุณภาพมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับในตลาดฟิลิปปินส์ โดยเฉพาะในด้านการพัฒนาและผลิตพันธุ์ข้าวที่หลากหลาย ซึ่งช่วยให้ไทยสามารถขยายโอกาสในการเพิ่มส่วนแบ่งตลาดข้าวในฟิลิปปินส์ได้มากขึ้นแม้จะมีการนำเข้าจากหลายประเทศ ฟิลิปปินส์ยังคงพึ่งพาแหล่งนำเข้าหลักเช่น ไทยและเวียดนามเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารของประเทศในอนาคต

ที่มา Oryza.com และสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงมะนิลา

มาเลเซีย

หน่วยงาน Padiberas Nasional Berhad (BERNAS) ระบุในแถลงการณ์ว่า มาเลเซียมีอุปทานข้าวเพียงพอ และราคาข้าวขาวที่นำเข้าในประเทศก็มีการแข่งขันและสอดคล้องกับแนวโน้มของตลาดโลก และได้ยืนยันว่าอุปทานข้าวในประเทศจะมีอย่างต่อเนื่องโดยไม่หยุดชะงัก โดยมาเลเซียมักจะนำเข้าข้าวจากปากีสถาน ไทย เวียดนาม และอินเดียเป็นหลัก

รายงานล่าสุดระบุว่า BERNAS ได้หารือกับหัวหน้ากลุ่มอาหารของ Cost of Living Action Council (NACCOL) เกี่ยวกับการนำเข้าข้าว และเสนอให้นำเข้าข้าวจากปากีสถานเพื่อจัดการกับราคาและอุปทานข้าวขาวในประเทศ

ขณะที่มีรายงานว่านายกรัฐมนตรีได้ให้สิทธิ์แก่หน่วยงาน BERNAS ในการนำเข้าข้าวจากปากีสถาน แต่ข้อตกลงดังกล่าวยังไม่สรุป

ทั้งนี้ BERNAS ระบุว่าปากีสถานเป็นผู้ส่งออกข้าวขาวให้กับมาเลเซียมาอย่างยาวนาน และมาเลเซียจะยังคงนำเข้าข้าวจากปากีสถานต่อไป แต่ก็ชี้แจงว่าในสถานการณ์ปัจจุบันข้าวภายในประเทศไม่ได้ขาดแคลนและราคาก็มีการแข่งขันกันสูง

ที่มา Oryza.com

อินโดนีเซีย

สำนักข่าว Reuters รายงานว่า ประธานาธิบดีปราโบโว ซูเบียนโต (President Prabowo Subianto) ของอินโดนีเซีย เปิดเผยว่า โครงการมูลค่าหลายพันล้านดอลลาร์ที่มีเป้าหมายเพื่อมอบอาหารฟรีให้กับประชาชนกว่าหนึ่งในสี่ของประเทศ ได้เริ่มดำเนินการอย่างเป็นทางการแล้วเมื่อวันจันทร์ที่ 6 มกราคม 2568 ผ่านมา โดยจะมีประชาชน 570,000 คน รับประทานอาหารในวันเปิดโครงการ

โครงการอาหารฟรีนี้จะมีความพยายามด้านโลจิสติกส์ที่ยิ่งใหญ่เมื่อดำเนินการอย่างเต็มที่ โดยมีเป้าหมายที่จะเข้าถึง 82.9 ล้านคนจากประชากร 280 ล้านคนของประเทศภายในปี 2029

อย่างไรก็ตาม นโยบายของ Prabowo เป็นที่ถกเถียงกัน โดยก่อนหน้านี้มีการประมาณค่าใช้จ่ายไว้ที่ 28,000 ล้านดอลลาร์ในระยะเวลา 5 ปี ซึ่งก่อให้เกิดความกังวลในหมู่นักเศรษฐศาสตร์บางคนว่านโยบายนี้อาจทำลายชื่อเสียงของอินโดนีเซียในด้านความรอบคอบทางการเงิน

Prabowo ได้ปกป้องโครงการดังกล่าว และเมื่อเดือนที่แล้วได้อธิบายว่าโครงการดังกล่าวเป็นโครงการเชิงกลยุทธ์ในการต่อสู้กับภาวะทุพโภชนาการในเด็กและกระตุ้นการเติบโตทางเศรษฐกิจของอินโดนีเซียในระดับ

ภูมิภาค โดยคาดว่าโครงการดังกล่าวจะมีค่าใช้จ่าย 71 ล้านล้านรูเปียห์ (4,390 ล้านดอลลาร์) ในระยะแรกของปีนี้ โดยจัดหาอาหารให้กับผู้คน 15 ล้านคน

สำนักข่าว Reuters รายงานว่า หน่วยงาน Bulog ซึ่งเป็นหน่วยงานจัดหาอาหารของรัฐบาลอินโดนีเซีย ได้เพิ่มเป้าหมายการจัดหาข้าวภายในประเทศเป็นสองเท่าสำหรับปี 2568 นี้เป็น 3 ล้านตัน จาก 1.27 ล้านตันในปี 2567

นาย ซุลกิฟลี ฮาซาน (Zulkifli Hasan) รัฐมนตรีอาวุโสที่กำกับดูแลกิจการอาหาร กล่าวว่าอินโดนีเซียจะไม่นำเข้าข้าวในปีนี้ หลังจากในปี 2567 มีการซื้อข้าวเข้ามาแล้วกว่า 3.7 ล้านตัน

ขณะที่นาย ยาเยต ฮิดายัต (Yayat Hidayat) เจ้าหน้าที่ของ Bulog กล่าวในการประชุมด้านเงินเพื่อประจำสัปดาห์เมื่อวันจันทร์ที่ 6 มกราคม 2568 ว่า อินโดนีเซียจะปรับปรุงการจัดซื้อภายในประเทศให้เหมาะสมในช่วงฤดูเก็บเกี่ยวสูงสุดในเดือนมีนาคมถึงพฤษภาคม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการจัดซื้อ

ขณะเดียวกัน นายซุลกิฟลี กล่าวว่ารัฐบาลจะปรับขึ้นราคารับซื้อข้าวเปลือก (the government purchase price (HPP) for paddy) อีก 500 รูเปียห์ เป็น 6,500 รูเปียห์ (0.4015 ดอลลาร์สหรัฐฯ) ต่อกิโลกรัม ตั้งแต่วันที่ 15 มกราคมเป็นต้นไป

โดยคาดว่าผลผลิตข้าวของอินโดนีเซียในปี 2568 จะเพิ่มขึ้นเป็น 32.8 ล้านตัน จากที่คาดการณ์ไว้ที่ 30.34 ล้านตันเมื่อปีที่แล้ว

สำนักข่าว Xinhua รายงานตามข่าวเผยแพร่จากสำนักงานอาหารแห่งชาติ (the National Food Agency) เมื่อวันพุธที่ 1 มกราคม 2568 ว่า รัฐบาลอินโดนีเซียประกาศจัดสรรโครงการช่วยเหลือข้าว (rice aid program for 2025) เป็นเวลา 6 เดือนสำหรับปี 2568 ซึ่งมุ่งไปที่การช่วยเหลือชุมชนรายได้น้อยและสร้างเสถียรภาพให้กับเศรษฐกิจ

นาย อารีฟ ปราเซตโย อาดี (Arief Prasetyo Adi) หัวหน้าสำนักงานอาหารแห่งชาติกล่าวว่า โครงการดังกล่าวได้รับการอนุมัติจากประธานาธิบดีปราโบโว ซูเบียนโต (President Prabowo Subianto) โดยจะแจกจ่ายข้าวจำนวน 960,000 ตัน ให้กับได้รับความช่วยเหลือด้านอาหารจำนวน 16 ล้านคน ซึ่งความช่วยเหลือจะเริ่มต้นในเดือนมกราคมและกุมภาพันธ์ 2568 โดยจะปรับเวลาอีก 4 เดือนในภายหลัง และโครงการนี้จะให้ความสำคัญกับผู้รับที่อยู่ในกลุ่มรายได้ต่ำสุด (กลุ่มรายได้ 1 และ 2) หัวหน้าครัวเรือนที่เป็นผู้หญิงยากจน และผู้สูงอายุที่เป็นโรค โดยใช้ข้อมูลจากทะเบียนเศรษฐกิจและสังคม

โครงการช่วยเหลือข้าวซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแพ็คเกจนโยบายเศรษฐกิจที่กว้างขึ้น ได้รับการพิสูจน์แล้วว่ามีประสิทธิภาพมาก่อน ตามข้อมูลของสำนักงานสถิติอินโดนีเซีย (BPS) โครงการดังกล่าวช่วยลดอัตราความยากจนของอินโดนีเซีย ซึ่งลดลงจาก 25.9 ล้านคนในเดือนมีนาคม 2023 เหลือ 25.22 ล้านคนในเดือนมีนาคม 2024

โครงการดังกล่าวยังช่วยควบคุมเงินเฟ้อของข้าว ซึ่งลดลงอย่างมีนัยสำคัญหลังจากการเบิกจ่ายเงินช่วยเหลือด้านข้าวในปี 2023 และ 2024 ตามลำดับ

หนังสือพิมพ์ Jakarta Globe รายงานโดยอ้างคำพูดของหัวหน้ารัฐมนตรีกิจการอาหารว่า รัฐบาลอินโดนีเซียมีแผนจะเพิ่มปริมาณข้าวในสต็อกให้ถึง 2.5 ล้านตันภายในสิ้นปี 2568 จากจำนวน 2 ล้านตันในปี 2567

รัฐมนตรีกล่าวกับผู้สื่อข่าวว่า ปริมาณข้าวที่เพิ่มขึ้นจะช่วยสร้างความเชื่อมั่นของประชาชนเกี่ยวกับอุปทานข้าว รวมถึงดูดซับข้าวจากชาวนาได้มากขึ้น

การผลิตข้าวสารของอินโดนีเซียคาดว่าจะอยู่ที่ 30.34 ล้านตัน ลดลงจาก 31.1 ล้านตันในปีที่แล้ว รัฐบาลตั้งเป้าที่จะเพิ่มปริมาณการผลิตข้าวเป็น 32 ล้านตันในปีหน้า

ตามรายงานของกระทรวงเกษตรสหรัฐฯ (USDA) เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2567 รัฐบาลอินโดนีเซียประกาศว่าจะจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT) 12% สำหรับข้าวชนิดพิเศษ เนื้อวัวชั้นดี เนื้อหมู ผลไม้ และอาหารทะเล ซึ่งขณะนี้ สินค้าเหล่านี้ได้รับการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม ขณะเดียวกันรัฐบาลจะปรับเพิ่มภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรจาก 11% เป็น 12% โดยอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มใหม่จะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2568 เป็นต้นไป

ที่มา Oryza.com

ญี่ปุ่น

กระทรวงเกษตรฯ (the Ministry of Agriculture, Forests, and Fisheries; MAFF) ประกาศผลการประมูลนำเข้าข้าวแบบ Simultaneous Buy and Sell (SBS) ครั้งที่ 4 ปีงบประมาณ 2567 (เมษายน 2567-มีนาคม 2568) เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2567 ซึ่งกำหนดจะซื้อข้าวรวม 25,000 ตัน ประกอบด้วยข้าวเต็มเมล็ด 22,500 ตัน และข้าวหัก/ปลายข้าวจำนวน 2,500 ตัน ซึ่งผลการประมูลปรากฏว่าญี่ปุ่นตกลงซื้อข้าวรวมจำนวน 25,000 ตัน ประกอบด้วยข้าวเต็มเมล็ด 22,500 ตัน และข้าวหัก/ปลายข้าวจำนวน 2,500 ตัน ดังนี้

- 1.ประเทศสหรัฐฯ ข้าวเต็มเมล็ดจำนวน 10,580 ตัน และข้าวหัก/ปลายข้าวจำนวน 1,512 ตัน
- 2.ประเทศไทย ข้าวเต็มเมล็ดจำนวน 2,848 ตัน และข้าวหัก/ปลายข้าวจำนวน 528 ตัน
- 3.ประเทศอาร์เจนตินา ข้าวหัก/ปลายข้าวจำนวน 360 ตัน
- 4.ประเทศอินเดีย ข้าวเต็มเมล็ดจำนวน 3,195 ตัน
- 5.ประเทศออสเตรเลีย ข้าวเต็มเมล็ดจำนวน 130 ตัน
- 6.ประเทศกัมพูชา ข้าวหัก/ปลายข้าวจำนวน 100 ตัน
- 7.ประเทศปากีสถาน ข้าวเต็มเมล็ดจำนวน 2,147 ตัน
- 8.ประเทศเวียดนาม ข้าวเต็มเมล็ดจำนวน 400 ตัน
- 9.ประเทศไต้หวัน ข้าวเต็มเมล็ดจำนวน 3,160 ตัน
- 10.ประเทศจีน ข้าวเต็มเมล็ดจำนวน 40 ตัน

รายละเอียดที่ https://www.maff.go.jp/j/seisan/boueki/nyusatu/n_sbsrice/attach/pdf/index-118.pdf

การประมูลแบบ Simultaneous Buy and Sell (SBS) ทั้ง 4 ครั้ง ญี่ปุ่นซื้อข้าวรวม 100,000 ตัน ประกอบด้วยข้าวเต็มเมล็ด 90,000 ตัน และข้าวหัก/ปลายข้าวจำนวน 10,000 ตัน โดยซื้อจากไทยรวม 7,454 ตัน (สัดส่วน 7.45%) ประกอบด้วย ข้าวเต็มเมล็ด 5,086 ตัน (ข้าวสารเมล็ดยาว) และปลายข้าว 2,368 ตัน

ที่มา Oryza.com

เกาหลีใต้

สำนักข่าวYonhap News รายงานว่า รัฐบาลเกาหลีใต้มีแผนจะลดพื้นที่ปลูกข้าวของประเทศลงเหลือประมาณ 3.86 ล้านไร่ จากปัจจุบันที่ประมาณ 4.37 ล้านไร่ เพื่อแก้ปัญหาความต้องการข้าวที่ลดลง โดยรัฐบาลได้ประกาศที่จะให้แรงจูงใจแก่เกษตรกรที่ลดพื้นที่ปลูกข้าว

จากข้อมูลของกระทรวงเกษตรและกิจการชนบท (the Ministry of Agriculture and Rural Affairs) ระบุว่าในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา การบริโภคข้าวในประเทศลดลงเนื่องมาจากรูปแบบการบริโภคที่เปลี่ยนไป โดยการบริโภคข้าวต่อประชากรในปี 2566 ลดลงเหลือประมาณ 56.4 กิโลกรัมต่อคนต่อปี จากระดับ 61 กิโลกรัม

ขณะเดียวกัน รัฐบาลยังวางแผนที่จะเพิ่มพื้นที่ปลูกข้าวโดยใช้วิธีการเพาะปลูกที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เป็นประมาณ 425,000 ไร่ ภายในปี 2572 จากปัจจุบันที่ 218,750 ไร่

รัฐบาลยังมุ่งมั่นที่จะเพิ่มการส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าวแปรรูป (processed rice products) เป็น 180,000 ตันภายในปี 2572 จากปัจจุบันที่ประมาณ 100,000 ตัน เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามที่จะกระตุ้นการบริโภค

รัฐบาลยังวางแผนที่จะส่งมอบข้าวจำนวน 160,000 ตัน ในปี 2568 เพื่อช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมแก่ประเทศในแอฟริกาและเอเชีย จากระดับ 110,000 ตัน ในปี 2567

ที่มา *Oryza.com*

ฮ่องกง

หน่วยงาน Trade and Industry Department ของฮ่องกง รายงานว่าในช่วง 11 เดือนของปีนี้ (มกราคม-พฤศจิกายน 2567) ฮ่องกงนำเข้าข้าวจากประเทศต่างๆรวมประมาณ 228,900 ตัน ลดลงประมาณ 1.3% เมื่อเทียบกับจำนวนประมาณ 231,900 ตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2566 โดยนำเข้าจากประเทศต่างๆดังนี้

1.ประเทศไทย จำนวนประมาณ 130,000 ตัน ลดลงประมาณ 1.4% เมื่อเทียบกับจำนวนประมาณ 131,800 ตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2566 ประกอบด้วยข้าวหอมประมาณ 119,900 ตัน ข้าวขาวประมาณ 3,300 ตัน และข้าวชนิดอื่นๆประมาณ 6,800 ตัน คิดเป็นส่วนแบ่งตลาด 56.8% ของปริมาณนำเข้าทั้งหมด เพิ่มขึ้นประมาณ 0.1% เมื่อเทียบกับส่วนแบ่งตลาดในช่วงเดียวกันของปี 2566 ซึ่งอยู่ที่ 56.7%

2.ประเทศเวียดนาม จำนวนประมาณ 41,900 ตัน ลดลง 26.0% เมื่อเทียบกับจำนวนประมาณ 56,600 ตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2566 ประกอบด้วยข้าวหอมประมาณ 35,700 ตัน ข้าวขาว และข้าวชนิดอื่นๆรวมประมาณ 6,200 ตัน คิดเป็นส่วนแบ่งตลาด 18.3% ลดลง 25.0% เมื่อเทียบกับส่วนแบ่งตลาดในช่วงเดียวกันของปี 2566 ซึ่งอยู่ที่ 24.4%

3.ประเทศกัมพูชา จำนวนประมาณ 23,900 ตัน เพิ่มขึ้น 121.3% เมื่อเทียบกับจำนวน 10,800 ตัน ในช่วงเดียวกันในปีที่ผ่านมา คิดเป็นส่วนแบ่งตลาด 10.4% เพิ่มขึ้น 121.3% เมื่อเทียบกับเดียวกันของปี 2566 ซึ่งอยู่ที่ 4.7%

4.ประเทศจีน จำนวน 17,900 ตัน ลดลง 8.2% เมื่อเทียบกับจำนวน 19,500 ตัน ในช่วงเดียวกันในปีที่ผ่านมา ประกอบด้วยข้าว Yu Jien (ข้าวเหนียว) ประมาณ 17,200 ตัน และข้าว See Mew (ข้าวหอม) ประมาณ 600 ตัน และข้าวชนิดอื่นๆประมาณ 100 ตัน คิดเป็นส่วนแบ่งตลาด 7.8% ลดลง 7.1% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2566 ซึ่งอยู่ที่ 8.4%

5.ประเทศญี่ปุ่น จำนวนประมาณ 12,100 ตัน เพิ่มขึ้น 17.5% เมื่อเทียบกับจำนวนประมาณ 10,100 ตัน ในช่วงเดียวกันในปีที่ผ่านมา คิดเป็นส่วนแบ่งตลาด 5.3% เพิ่มขึ้น 20.5% เมื่อเทียบกับเดียวกันของปี 2566 ซึ่งอยู่ที่ 4.4% และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

6.ประเทศอื่นๆประมาณ 3,100 ตัน เพิ่มขึ้น 24.0% เมื่อเทียบกับจำนวน 2,500 ตัน ในช่วงเดียวกันในปีที่ผ่านมา คิดเป็นส่วนแบ่งตลาด 1.4% เพิ่มขึ้น 27.3% เมื่อเทียบกับเดียวกันของปี 2566 ซึ่งอยู่ที่ 1.1%

สำหรับการส่งออก (Re-export) ไปยังประเทศอื่นๆ ในช่วง 11 เดือนของปีนี้ (มกราคม-พฤศจิกายน 2567) มีปริมาณ 8,895 ตัน เพิ่มขึ้น 0.8% เมื่อเทียบกับจำนวน 8,827 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยส่งไปยังมาเก๊าจำนวน 7,773 ตัน ลดลง 1.4% เมื่อเทียบกับจำนวน 7,884 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ส่งไปยังสหรัฐอเมริกาประมาณ 775 ตัน เพิ่มขึ้น 9.8% เมื่อเทียบกับจำนวน 706 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา เป็นต้น

ข้อมูล ณ วันที่ 30 พฤศจิกายน 2567 ฮ่องกงมีจำนวนผู้เก็บสต็อกข้าวที่ได้จดทะเบียนแล้ว (Registered stockholders of rice) จำนวน 211 ราย และมีสถานที่เก็บรักษาข้าวที่ได้รับอนุมัติ (Approved rice storage places) จำนวน 149 แห่ง สำหรับการเก็บข้าวในสต็อก (Closing stock (excluding reserve stock)) ฮ่องกงมีข้าวอยู่ในสต็อก ณ เดือนพฤศจิกายน 2567 รวม 9,400 ตัน และมีสต็อกสำรอง (Reserve stock for the import period) จำนวน 10,800 ตัน

สำหรับอัตราการบริโภคข้าวเฉลี่ยในปี 2023 อยู่ที่ประมาณ 34 กิโลกรัมต่อคนต่อปี ลดลง 8.1% จาก 37 กิโลกรัมต่อคนต่อปี ในปี 2022 และลดลง 24.4% เมื่อเทียบกับจำนวน 45 กิโลกรัมต่อคนต่อปี ในปี 2014

ทางด้านราคาข้าวเฉลี่ยที่ฮ่องกงนำเข้าจากประเทศต่างๆ นั้น (Average Rice Import CIF (Cost Insurance Freight) Prices) ในเดือนพฤศจิกายน 2567 ที่ผ่านมาราคานำเข้าข้าวหอมจากไทย (Thai Fragrant) อยู่ที่ 7.57 เหรียญฮ่องกงต่อกิโลกรัม (HK\$/kg) เพิ่มขึ้นจาก 7.38 เหรียญฮ่องกงต่อกิโลกรัม ในเดือนก่อนหน้า ส่วนราคานำเข้าข้าวหอมจากเวียดนาม (Vietnamese Fragrant) อยู่ที่ 5.72 เหรียญฮ่องกงต่อกิโลกรัม (HK\$/kg) เพิ่มขึ้นจาก 5.67 เหรียญฮ่องกงต่อกิโลกรัม (HK\$/kg) ในเดือนก่อนหน้า และราคานำเข้าข้าวจากจีน (Chinese Yu Jien) อยู่ที่ 6.15 เหรียญฮ่องกงต่อกิโลกรัม (HK\$/kg) เพิ่มขึ้นจาก 6.07 เหรียญฮ่องกงต่อกิโลกรัม ในเดือนก่อนหน้า

ด้านราคาขายปลีกเฉลี่ย (Average Retail Prices) ในเดือนพฤศจิกายน 2567 ที่ผ่านมาราคาขายข้าวหอมจากไทย (Thai Fragrant) อยู่ที่ 13.96 เหรียญฮ่องกงต่อกิโลกรัม (HK\$/kg) เพิ่มขึ้นจาก 13.88 เหรียญฮ่องกงต่อกิโลกรัม ในเดือนก่อน ส่วนราคาขายข้าวหอมจากเวียดนาม (Vietnamese Fragrant) อยู่ที่ 12.08 เหรียญฮ่องกงต่อกิโลกรัม (HK\$/kg) ลดลงจาก 12.17 เหรียญฮ่องกงต่อกิโลกรัม ในเดือนก่อน และราคาข้าวของจีน (Chinese Yu Jien) อยู่ที่ 13.47 เหรียญฮ่องกงต่อกิโลกรัม (HK\$/kg) เพิ่มขึ้นจาก 13.47 เหรียญฮ่องกงต่อกิโลกรัม ในเดือนก่อน

ที่มา Trade and Industry Department

จีน

สำนักงานสถิติแห่งชาติจีนรายงานว่าผลผลิตธัญพืชประจำปี 2024 ของจีนพุ่งสูงเป็นประวัติการณ์อยู่ที่ 706.5 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 1.6% เมื่อเทียบกับปีต่อปี โดยปี 2024 เป็นปีแรกที่จีนเก็บเกี่ยวธัญพืชได้กว่า 700 ล้านตัน โดยก่อนหน้านี้ผลผลิตธัญพืชประจำปีของจีนสูงเกิน 650 ล้านตัน ติดต่อกัน 9 ปีแล้ว

ทั้งนี้ผลผลิตธัญญาหารเพิ่มขึ้น 1.7% เมื่อเทียบกับปีต่อปี โดยการผลิตรข้าว ข้าวสาลี และข้าวโพดล้วนเพิ่มขึ้น ส่วนผลผลิตพืชหัวหรือพืชที่มีลำต้นใต้ดินเพิ่มขึ้น 1.5% ทว่าผลผลิตถั่วเหลืองลดลง 0.9%

ขณะที่การเก็บเกี่ยวที่อุดมสมบูรณ์ของปี 2024 มาพร้อมการเพิ่มขึ้นของพื้นที่เพาะปลูกธัญพืชในประเทศ ซึ่งอยู่ที่ประมาณ 744 ล้านไร่เพิ่มขึ้น 0.3% เมื่อเทียบกับปีต่อปี ขณะที่ผลผลิตธัญพืชต่อหน่วยพื้นที่เพิ่มขึ้น 1.3%

อย่างไรก็ตามสำนักงานฯ ระบุว่าแม้บางพื้นที่ของจีนเผชิญน้ำท่วม ภัยแล้ง ด้รุ่น และภัยพิบัติอื่นๆ ตลอดปี แต่ภูมิภาคที่ทำการเกษตรส่วนใหญ่ในประเทศมีสภาพอากาศค่อนข้างสดใส รวมถึงอุณหภูมิและสภาพน้ำเอื้อต่อการเติบโตของพืชผล

รายงานเสริมว่าการเก็บเกี่ยวธัญพืชที่อุดมสมบูรณ์ได้ส่งเสริมความมั่นคงทางอาหารระดับชาติเพิ่มเติม และจะวางรากฐานอันมั่นคงแก่การส่งเสริมการฟื้นฟูชนบทอย่างรอบด้านและการสร้างประเทศเป็นชุมพลทาง การเกษตร

ทั้งนี้ การเก็บเกี่ยวธัญพืชที่อุดมสมบูรณ์เป็นแรงสนับสนุนการฟื้นฟูเศรษฐกิจและการพัฒนาที่มีคุณภาพสูง ของจีน รวมถึงมีส่วนส่งเสริมเชิงบวกต่อเสถียรภาพของตลาดอาหารทั่วโลกและการคุ้มครองความมั่นคงทางอาหาร ทั่วโลก

ทางด้านสำนักข่าว Reuters รายงานโดยอ้างสำนักงานสถิติแห่งชาติ (the National Bureau of Statistics) ว่า การผลิตข้าวของจีนในปี 2024 อยู่ที่ 207.5 ล้านตัน (ข้าวเปลือก) เพิ่มขึ้นประมาณ 0.5% เมื่อเทียบกับปีที่แล้ว ขณะที่พื้นที่การผลิตข้าวในปี 2024 คาดว่าอยู่ที่ประมาณ 181.25 ล้านไร่ เพิ่มขึ้นประมาณ 0.2% เมื่อเทียบกับปีที่แล้ว

ขณะที่ ผลผลิตธัญพืชทั้งหมดของประเทศในปี 2024 อยู่ที่ระดับสูงสุดเป็นประวัติการณ์ที่ 706 ล้านตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 1.6% เมื่อเทียบกับปีที่แล้ว โดยพื้นที่เพาะปลูกธัญพืชทั้งหมดในช่วงปีที่ผ่านมาเพิ่มขึ้นประมาณ 0.3% เมื่อเทียบกับปีที่แล้ว เป็น 745.875 ล้านไร่

ที่มา Oryza.com

อินเดีย

ในสัปดาห์ที่ผ่านมา ราคาส่งออกข้าวของอินเดียปรับตัวลดลงเป็นสัปดาห์ที่ 3 ติดต่อกันแต่ละระดับต่ำสุดในรอบ 17 เดือน ท่ามกลางภาวะความต้องการข้าวจากต่างประเทศที่ลดลง ประกอบกับค่าเงินรูปีอ่อนค่าลง โดยราคาข้าวหนึ่ง 5% อยู่ที่ 436-442 เหรียญสหรัฐต่อดัน ลดลงจากระดับ 439-445 เหรียญสหรัฐต่อดันเมื่อสัปดาห์ก่อนหน้า ขณะที่ราคาข้าวขาว 5% อยู่ที่ 440-449 เหรียญสหรัฐต่อดัน เท่ากับระดับ 440-449 เหรียญสหรัฐต่อดันเมื่อสัปดาห์ก่อนหน้า

ผู้ค้ารายหนึ่งในเมือง Kolkata ซึ่งมีสำนักงานการค้าระดับโลกกล่าวว่า อุปสงค์ของผู้ซื้อทั้งชาวเอเชียและแอฟริกาอ่อนแอลงเนื่องจากเป็นช่วงวันหยุดปีใหม่ โดยคาดว่าอุปสงค์อาจฟื้นตัวขึ้นในสัปดาห์หน้า

ขณะที่เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว เงินรูปีของอินเดียร่วงลงแตะระดับต่ำสุดเป็นประวัติการณ์เมื่อเทียบกับดอลลาร์สหรัฐ ส่งผลให้ผู้ส่งออกมีมาร์จิ้นเพิ่มขึ้น

สำนักข่าว The Financial Express รายงานโดยอ้างอิงข้อมูลจากสำนักงานข่าวและสถิติการค้า (the Directorate General of Commercial Intelligence and Statistics; DGCIS) ว่าอินเดียส่งออกข้าวมูลค่า 7.31 พันล้านดอลลาร์ ในช่วง 8 เดือนแรก (เมษายน-พฤศจิกายน 2567) ของปีงบประมาณ 2024/25 เพิ่มขึ้นประมาณ 13% เมื่อเทียบกับปีที่แล้ว ซึ่งการเพิ่มขึ้นของการส่งออกข้าวเป็นผลมาจากรัฐบาลผ่อนปรนข้อจำกัดในการส่งออกข้าวหลากหลายชนิด

ก่อนหน้านี้ การส่งออกข้าวของอินเดียในช่วง 6 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2024/25 ลดลง 3.33% เมื่อเทียบกับปีที่แล้ว แต่การส่งออกในเดือนตุลาคมที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วทำให้การส่งออกข้าวโดยรวมเพิ่มขึ้นในช่วงเดือนเมษายน-ตุลาคม 2567

ขณะที่ ผู้ส่งออกคาดว่าจะการส่งออกข้าวของอินเดียจะเพิ่มขึ้นประมาณ 10% เมื่อเทียบกับปีที่แล้วในปีงบประมาณ 2024/25 เนื่องจากความต้องการทั่วโลกที่เพิ่มขึ้น

สำนักข่าว Bloomberg รายงานโดยอ้างคำพูดของรัฐมนตรีกระทรวงเกษตรของอินเดียว่า อินเดียจะส่งออกข้าวที่ไม่ใช่ข้าวบาสมาทิ (non-basmati rice) จำนวน 1 ล้านตัน ไปยังอินโดนีเซีย โดยการส่งออกจะดำเนินการผ่านบริษัท สหกรณ์ส่งออกแห่งชาติ จำกัด (National Cooperative Exports Ltd.)

ทั้งนี้ เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2568 คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติการส่งออกข้าวที่ไม่ใช่ข้าวบาสมาทิ 1 ล้านตัน ไปยังอินโดนีเซียผ่านบริษัท National Cooperative Export Ltd (NCEL) ซึ่งการตัดสินใจดังกล่าวเกิดขึ้นในระหว่างการประชุมของคณะรัฐมนตรีว่าด้วยกิจการเศรษฐกิจ (the Cabinet Committee on Economic Affairs) ซึ่งมีนายกรัฐมนตรี นเรนทรา โมดี (Prime Minister Narendra Modi) เป็นประธาน

โดยนายศิวาราช ชิงห์ ชูฮาน (Shivaraj Singh Chouhan) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร กล่าวกับผู้สื่อข่าวว่า การส่งออกจะดำเนินการภายใต้บันทึกข้อตกลงระหว่าง NCEL กระทรวงความร่วมมือของอินเดีย และหน่วยงาน Bulog ของรัฐบาลอินโดนีเซีย

สำนักข่าว Reuters รายงานว่า สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์อินเดีย (The Securities and Exchange Board of India; SEBI) ได้ขยายเวลาระงับการซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าสำหรับข้าวและสินค้าเกษตรสำคัญอื่นๆ ออกไปจนถึงเดือนมกราคม

SEBI ระงับการซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าสำหรับสินค้าเกษตรสำคัญในปี 2021 และขยายเวลาการระงับการซื้อขายออกไปจนถึงวันที่ 20 ธันวาคม 2566 และต่อมาถึงวันที่ 20 ธันวาคม 2567

ในประกาศที่ออกเมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2567 SEBI ระบุว่าการระงับการซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าจะยังคงดำเนินต่อไปจนถึงวันที่ 31 มกราคม 2568 สำหรับข้าวเปลือก ถั่วเหลืองและสินค้าเกษตร น้ำมันปาล์มดิบ ข้าวสาลี ถั่วชิกพี ถั่วเขียว และเมล็ดเรพซีด

องค์การอาหารแห่งชาติ (The Food Corporation of India; FCI) รายงานว่า สต็อกข้าว ณ วันที่ 1 ธันวาคม 2567 มีจำนวนประมาณ 51.56 ล้านตัน (รวมข้าวสารที่คำนวณมาจากสต็อกข้าวเปลือก 35.129 ล้านตัน) เพิ่มขึ้นประมาณ 18% เมื่อเทียบกับจำนวน 43.57 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันในปีที่ผ่านมา และเพิ่มขึ้นประมาณ 17% เมื่อเทียบกับจำนวน 44.08 ล้านตัน เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2567 ที่ผ่านมา ซึ่งปริมาณสต็อกข้าวของอินเดียขณะนี้ มีมากกว่าเกณฑ์ปกติ (buffer norms) ที่ 10.25 ล้านตัน (ประกอบด้วยสต็อกสำหรับการบริหารจัดการ (operational stock) 8.25 ล้านตัน และสต็อกสำรองทางยุทธศาสตร์ (strategic reserve) 2 ล้านตัน) สำหรับช่วงไตรมาสระหว่างเดือนตุลาคม-ธันวาคม)

การเพิ่มขึ้นของสต็อกข้าวเกิดจากมาตรการห้ามส่งออกข้าวที่รัฐบาลอินเดียประกาศใช้เมื่อเดือนกรกฎาคม 2566 และคาดว่าสต็อกข้าวของอินเดียจะเพิ่มขึ้นอีกท่ามกลางกิจกรรมจัดซื้อจัดจ้างของรัฐบาลที่ยังคงดำเนินอยู่

โดยคาดว่าองค์การอาหารแห่งชาติ (FCI) จะจัดหาข้าวฤดู Kharif ได้ประมาณ 48.5 ล้านตัน ในฤดูการตลาดปัจจุบัน (KMS 2024/25) (ตุลาคม 2567 – กันยายน 2568) โดยเมื่อปีการตลาดที่ผ่านมา (KMS 2023/24) (ตุลาคม 2566 – กันยายน 2567) องค์การอาหารแห่งชาติ (FCI) จัดหาข้าวฤดู Kharif ได้ประมาณ 46.3 ล้านตัน

ขณะที่สต็อกธัญพืช (ข้าว ข้าวสาลี และธัญพืชอื่นๆ) โดยรวมของอินเดีย ณ วันที่ 1 ธันวาคม 2567 มีจำนวนประมาณ 72.382 ล้านตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 15% เมื่อเทียบกับจำนวน 62.949 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา และเพิ่มขึ้นประมาณ 9% เมื่อเทียบกับจำนวน 66.66 ล้านตัน เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2567 ที่ผ่านมา โดยปริมาณสต็อกธัญพืช ของอินเดียขณะนี้มากกว่าเกณฑ์ปกติ (buffer norms) ที่ 30.77 ล้านตัน (ประกอบด้วย

สต็อกสำหรับการบริหารจัดการ (operational stock) 25.77 ล้านตัน และสต็อกสำรองทางยุทธศาสตร์ (strategic reserve) 5 ล้านตัน) สำหรับช่วงไตรมาสระหว่างเดือนตุลาคม-ธันวาคม)

ส่วนสต็อกข้าวสาลีมีประมาณ 20.6 ล้านตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 7% เมื่อเทียบกับจำนวน 19.196 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา แต่ลดลงประมาณ 7.5% เมื่อเทียบกับจำนวน 22.264 ล้านตัน เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2567 ที่ผ่านมา โดยปริมาณสต็อกข้าวสาลีของอินเดียขณะนี้มากกว่าเกณฑ์ปกติ (buffer norms) ที่ 20.52 ล้านตัน (ประกอบด้วยสต็อกสำหรับการบริหารจัดการ (operational stock) 17.52 ล้านตัน และสต็อกสำรองทางยุทธศาสตร์ (strategic reserve) 3 ล้านตัน) สำหรับช่วงไตรมาสระหว่างเดือนตุลาคม-ธันวาคม)

ข่าวเผยแพร่จากกระทรวงเกษตรและสวัสดิการเกษตรกร (the Ministry of Agriculture and Farmers' Welfare; MOAFW) รายงานว่า ณ วันที่ 30 ธันวาคม 2567 เกษตรกรอินเดียปลูกข้าวฤดู Rabi (พืชฤดูร้อน) ในพื้นที่ประมาณ 8.98 ล้านไร่ เพิ่มขึ้นประมาณ 5.6% จาก 8.5 ล้านไร่ ในช่วงเดียวกันของปี 2566

ทั้งนี้ ข้าวฤดู Rabi ของอินเดียจะเริ่มเพาะปลูกในเดือนตุลาคมถึงพฤศจิกายน และเริ่มเก็บเกี่ยวในเดือนมีนาคมถึงเมษายนของปีถัดไป

ที่มา *Oryza.com*

ปากีสถาน

สำนักงานสถิติปากีสถาน (The Pakistan Bureau of Statistics; PBS) รายงานว่าในเดือนพฤศจิกายน 2567 ซึ่งเป็นเดือนที่ 5 ของปีงบประมาณ 2024/25 (กรกฎาคม 2567-มิถุนายน 2568) ปากีสถานส่งออกข้าวจำนวน 781,882 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 17.51% เมื่อเทียบกับจำนวน 665,351 ตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2566 และเพิ่มขึ้นประมาณ 29.4% เมื่อเทียบกับจำนวน 604,215 ตัน ในเดือนตุลาคม 2567 ที่ผ่านมา

โดยในเดือนพฤศจิกายน 2567 ปากีสถานส่งออกข้าวบาสมาดิ 52,918 ตัน ลดลง 1.18% เมื่อเทียบกับจำนวน 53,552 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว และลดลง 19.31% เมื่อเทียบกับจำนวน 65,583 ตัน ในเดือนตุลาคม 2567 และส่งออกข้าวขาวที่ไม่ใช่บาสมาดิจำนวน 728,964 ตัน เพิ่มขึ้น 19.15% เมื่อเทียบกับจำนวน 611,799 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว และเพิ่มขึ้น 35.34% เมื่อเทียบกับจำนวน 538,632 ตัน ในเดือนตุลาคม 2567

สำหรับมูลค่าการส่งออกข้าวในเดือนพฤศจิกายน 2567 อยู่ที่ 431.371 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นประมาณ 5.6% เมื่อเทียบกับ 408.511 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในช่วงเดียวกันของปี 2566 และเพิ่มขึ้น 19.06% เมื่อเทียบกับเดือนตุลาคม 2567 โดยมูลค่าของข้าวบาสมาดิอยู่ที่ 54.299 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลงประมาณ 11.05% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2566 และลดลง 20.91% เมื่อเทียบกับเดือนตุลาคม 2567 ขณะที่มูลค่าของข้าวขาวที่ไม่ใช่บาสมาดิอยู่ที่ 377.072 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นประมาณ 8.52% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2566 และเพิ่มขึ้นประมาณ 28.4% เมื่อเทียบกับเดือนตุลาคม 2567

ในช่วง 5 เดือนแรก (กรกฎาคม-พฤศจิกายน 2567) ของปีงบประมาณ 2024/25 (กรกฎาคม 2567-มิถุนายน 2568) ปากีสถานส่งออกข้าวรวม 2,377,243 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 38.11% เมื่อเทียบกับจำนวน 1,721,253 ตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2566 โดยส่งออกข้าวบาสมาดิจำนวน 370,282 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 51.34% เมื่อเทียบกับจำนวน 244,664 ตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2566 และส่งออกข้าวขาวที่ไม่ใช่บาสมาดิจำนวน 2,006,961 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 35.92% เมื่อเทียบกับจำนวน 1,476,589 ตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2566

โดยมูลค่าการส่งออกข้าวรวมอยู่ที่ 1,515.564 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นประมาณ 35.40% เมื่อเทียบกับ 1,119.301 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในช่วงเดียวกันของปี 2566 แบ่งเป็นมูลค่าของข้าวบาสมาดิอยู่ที่ 386.116 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นประมาณ 34.64% เมื่อเทียบกับ 286.778 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในช่วงเดียวกันของปี 2566 ขณะที่มูลค่าของข้าวขาวที่ไม่ใช่บาสมาดิอยู่ที่ 1,129.447 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้น 35.67% เมื่อเทียบกับ 832.523 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในช่วงเดียวกันของปี 2566

การส่งออกที่เพิ่มขึ้นเป็นผลมาจากมาตรการห้ามส่งออกข้าวบางชนิดของอินเดีย เช่น ข้าวขาวที่ไม่ใช่บาสมาดิ และมาตรการภาษีส่งออกข้าวนี้้อัตรา 20% โดยผู้ซื้อจากแอฟริกาและเอเชียที่เคยซื้อข้าวจากอินเดียได้เปลี่ยนมาซื้อข้าวจากปากีสถานมากขึ้น

ที่มา Oryza.com

บังกลาเทศ

เมื่อวันที่ 24 ธันวาคม 2567 หน่วยงาน Directorate General of Food (DGF) ได้ประกาศเปิดประมูลนำเข้าข้าวครั้งที่ 6 ปีงบประมาณ 2024/25 (INTERNATIONAL TENDER NOTICE FOR IMPORT OF NON-BASMATI PARBOILED RICE (PACKAGE-06, FY 2024-2025)) เพื่อซื้อข้าวหนึ่งที่ไม่ใช่ข้าวบาสมาดิจำนวน 50,000 ตัน (+/- 5%) โดยกำหนดยื่นข้อเสนอราคาในเทอม CIF Liner out ภายในวันที่ 9 มกราคม 2568 และข้อเสนอต้องมีผลไปจนถึงวันที่ 23 มกราคม 2568 และกำหนดให้มีการส่งมอบที่ทำเรือ Chattogram ในสัดส่วน 60% และที่ทำเรือ Mongla สัดส่วน 40% ซึ่งจะต้องส่งมอบภายใน 40 วันหลังการเปิด L/C (ส่งมอบจำนวน 50% ภายใน 25 วันหลังการเปิด L/C)

ก่อนหน้านี้ เมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2567 หน่วยงาน Directorate General of Food (DGF) ได้ประกาศเปิดประมูลนำเข้าข้าวครั้งที่ 5 ปีงบประมาณ 2024/25 (INTERNATIONAL TENDER NOTICE FOR IMPORT OF NON-BASMATI PARBOILED RICE (PACKAGE-05, FY 2024-2025)) เพื่อซื้อข้าวหนึ่งที่ไม่ใช่ข้าวบาสมาดิจำนวน 50,000 ตัน (+/- 5%) โดยกำหนดยื่นข้อเสนอราคาในเทอม CIF Liner out ภายในวันที่ 1 มกราคม 2568 และข้อเสนอต้องมีผลไปจนถึงวันที่ 15 มกราคม 2568 และกำหนดให้มีการส่งมอบที่ทำเรือ Chattogram ในสัดส่วน 60% และที่ทำเรือ Mongla สัดส่วน 40% ซึ่งจะต้องส่งมอบภายใน 40 วันหลังการเปิด L/C (ส่งมอบจำนวน 50% ภายใน 25 วันหลังการเปิด L/C)

สำนักข่าว Daily Sun รายงานว่า รัฐบาลบังกลาเทศตั้งเป้าผลิตข้าว 22.6 ล้านตัน ในฤดูโบโร (the Boro season) จากพื้นที่เพาะปลูกประมาณ 31.69 ล้านไร่ ในปีงบประมาณ 2024/25 (กรกฎาคม/มิถุนายน) เพิ่มขึ้นจากที่คาดการณ์ไว้ 21 ล้านตันในปีก่อนหน้านี้ โดยฤดูโบโรคิดเป็นสองในสามของผลผลิตข้าวทั้งหมดของประเทศ

มีรายงานว่ารัฐบาลได้เตรียมการที่จำเป็นทั้งหมดสำหรับการปลูกข้าวโบโรอย่างราบรื่นในปีนี้ นอกจากนี้ รัฐบาลยังดำเนินการเพื่อให้แน่ใจว่ามีปุ๋ยเพียงพอตลอดฤดูกาล

อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร (the Department of Agricultural Extension; DAE) กล่าวกับผู้สื่อข่าวว่า กรมส่งเสริมการเกษตรสนับสนุนให้เกษตรกรปลูกพันธุ์ที่ให้ผลผลิตสูง เช่น BRRI-29 เพื่อให้ได้ผลผลิตและเป้าหมายที่เหมาะสมที่สุด

ที่มา Oryza.com

สหภาพยุโรป

สหภาพยุโรป (the European Union; EU) รายงานว่า การนำเข้าข้าวในปีการตลาด (Marketing year) 2024/25 (ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2567-31 สิงหาคม 2568) ในช่วงวันที่ 1 กันยายน – 17 ธันวาคม 2567 มีการนำเข้าข้าว (ข้าวเปลือก (คิดเป็นข้าวสารแล้ว) ข้าวกล้อง ข้าวสาร แต่ไม่รวมข้าวหัก) ปริมาณ 414,126 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 30.59% เมื่อเทียบกับจำนวน 317,110 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยเป็นการนำเข้าข้าวสายพันธุ์ Japonica จำนวน 36,563 ตัน ลดลงประมาณ 15.31% เมื่อเทียบกับจำนวน 43,171 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ขณะที่ข้าวสายพันธุ์ Indica นำเข้าจำนวน 377,563 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 37.83% เมื่อเทียบกับจำนวน 273,938 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา สำหรับข้าวหักนั้น มีการนำเข้าปริมาณ 172,257 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 121.30% เมื่อเทียบกับจำนวน 77,838 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ในสัปดาห์สิ้นสุดวันที่ 17 ธันวาคม 2567 สหภาพยุโรปนำเข้าข้าว 25,450 ตัน โดยในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน – 17 ธันวาคม 2567 ประเทศต่างๆที่นำเข้าข้าวประกอบด้วย ประเทศฝรั่งเศส 81,666 ตัน เนเธอร์แลนด์ 63,912 ตัน อิตาลี 53,500 ตัน เบลเยียม 37,252 ตัน โปรตุเกส 32,765 ตัน สเปน 31,957 ตัน เยอรมนี 26,865 ตัน โปแลนด์ 21,806 ตัน บัลแกเรีย 13,370 ตัน สวีเดน 10,528 ตัน สาธารณรัฐเชค 10,260 ตัน สโลวาเกีย 5,670 ตัน เดนมาร์ก 3,693 ตัน ลิทัวเนีย 3,588 ตัน กรีซ 3,555 ตัน ไอร์แลนด์ 3,025 ตัน ฮังการี 2,139 ตัน ฟินแลนด์ 1,795 ตัน ไชปรัส 1,624 ตัน ออสเตรีย 1,484 ตัน โรมาเนีย 1,329 ตัน มอลตา 1,217 ตัน เป็นต้น

การนำเข้าข้าวของปีการตลาด (Marketing year) 2024/25 ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน – 15 ธันวาคม 2567 สหภาพยุโรปนำเข้าข้าวกล้อง (Husked rice) ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica จากปากีสถาน จำนวน 49,993 ตัน เพิ่มขึ้น 132.0% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว นำเข้าจากอูรูกวัยจำนวน 23,446 ตัน เพิ่มขึ้น 76.8% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว นำเข้าจากกายอานาจำนวน 18,844 ตัน ลดลง 7.4% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว นำเข้าจากอาร์เจนตินาจำนวน 15,050 ตัน เพิ่มขึ้น 755.6% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว นำเข้าจากอินเดียจำนวน 14,548 ตัน เพิ่มขึ้น 32.3% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว

ในกลุ่มของข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน (Milled & semi-milled) ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica มีการนำเข้าจากไทยจำนวน 68,196 ตัน เพิ่มขึ้น 31.2% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากกัมพูชาจำนวน 64,354 ตัน ลดลง 12.0% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากเมียนมาจำนวน 49,152 ตัน เพิ่มขึ้น 13.0% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากปากีสถานจำนวน 39,554 ตัน เพิ่มขึ้น 3.8% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากอินเดีย 38,423 ตัน เพิ่มขึ้น 4.7% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ส่วนในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) มีการนำเข้าจากเมียนมาจำนวน 155,731 ตัน เพิ่มขึ้น 316.8% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากอูรูกวัยจำนวน 11,744 ตัน เพิ่มขึ้น 757.7% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากกัมพูชาจำนวน 8,589 ตัน เพิ่มขึ้น 45.6% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากไทยจำนวน 7,095 ตัน เพิ่มขึ้น 14.7% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา และนำเข้าจากตุรกีจำนวน 6,469 ตัน เพิ่มขึ้น 239.6% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ขณะที่ประเทศในสหภาพยุโรปที่นำเข้าข้าวชนิดต่างๆ ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน – 15 ธันวาคม 2567 ในกลุ่มข้าวกล้อง (Husked rice) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) เช่น เบลเยียม 42,412 ตัน

เนเธอร์แลนด์ 27,168 ตัน โปรตุเกส 19,560 ตัน อิตาลี 12,859 ตัน สเปน 12,501 ตัน ฝรั่งเศส 8,808 ตัน บัลแกเรีย 3,146 ตัน เยอรมนี 1,426 ตัน เดนมาร์ก 857 ตัน โปแลนด์ 770 ตัน ไอร์แลนด์ (IE) 360 ตัน เป็นต้น

ในกลุ่มของข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน (Total Milled & semi-milled) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) เช่น ฝรั่งเศส 59,218 ตัน เนเธอร์แลนด์ 45,746 ตัน อิตาลี 37,891 ตัน เบลเยียม 27,258 ตัน บัลแกเรีย 15,394 ตัน เยอรมนี 15,141 ตัน โปแลนด์ 13,041 ตัน โปรตุเกส 12,808 ตัน สเปน 10,896 ตัน สวีเดน 10,214 ตัน สาธารณรัฐเชค 8,893 ตัน ลิทัวเนีย 6,178 ตัน สโลวีเนีย (SI) 5,015 ตัน กรีซ (EL) 3,943 ตัน ไอร์แลนด์ (IE) 3,900 ตัน เดนมาร์ก 3,253 ตัน ฟินแลนด์ 1,654 ตัน ไชปรัส 1,605 ตัน มอลต้า 1,265 ตัน ฮังการี 1,466 ตัน ออสเตรีย 1,255 ตัน โครเอเชีย (HR) 1,255 ตัน โรมาเนีย (RO) 1,151 ตัน เป็นต้น ในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) เช่น เบลเยียม 158,069 ตัน เนเธอร์แลนด์ 20,661 ตัน สเปน 18,164 ตัน ฝรั่งเศส 7,898 ตัน อิตาลี 4,762 ตัน โปแลนด์ 1,901 ตัน โปรตุเกส 953 ตัน ลิทัวเนีย 555 ตัน สาธารณรัฐเชค 361 ตัน เป็นต้น

ขณะที่การส่งออกข้าวนั้น ประเทศในสหภาพยุโรปที่ส่งออกข้าวชนิดต่างๆ (ข้าวเปลือก ข้าวกล้อง ข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน – 15 ธันวาคม 2567 เช่น สเปน 10,854 ตัน อิตาลี 10,221 ตัน เบลเยียม 7,334 ตัน เนเธอร์แลนด์ 6,741 ตัน กรีซ (EL) 4,166 ตัน โปรตุเกส 3,463 ตัน ลิทัวเนีย 1,833 ตัน บัลแกเรีย 1,599 ตัน เยอรมนี 1,056 ตัน สาธารณรัฐเชค 1,004 ตัน โปแลนด์ 811 ตัน โรมาเนีย 500 ตัน ฝรั่งเศส 504 ตัน และในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) เช่น สเปน 2,136 ตัน เนเธอร์แลนด์ 322 ตัน โปรตุเกส 370 ตัน อิตาลี 130 ตัน กรีซ (EL) 123 ตัน เป็นต้น

ที่มา Oryza.com

ไนจีเรีย

สำนักงานสถิติแห่งชาติ รายงานราคาอาหารประจำเดือนตุลาคม 2024 ว่าราคาข้าวท้องถิ่นพุ่งสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งแสดงให้เห็นถึงข้อมูลภาพรวมเชิงลึกเกี่ยวกับแนวโน้มราคาอาหารทั่วประเทศไนจีเรีย โดยราคาข้าวท้องถิ่นของไนจีเรียพุ่งสูงขึ้นถึง 137.32% ในเดือนตุลาคม 2024 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน และเป็น 1 ใน 10 อาหารหลักที่แพงที่สุดของประเทศ

ตามรายงานของสำนักงานสถิติฯ ราคาข้าวท้องถิ่นในเดือนตุลาคม 2024 เฉลี่ยอยู่ที่ 1,944.64 ในราต่อถุง 1 กิโลกรัม เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญจาก 819.42 ในราในเดือนตุลาคม 2023 โดยที่ราคาข้าวในท้องถิ่นที่พุ่งสูงขึ้นเน้นย้ำถึงแรงกดดันด้านเงินเฟ้อที่ยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องต่อราคาอาหาร ซึ่งกลายเป็นปัญหาสำคัญสำหรับครัวเรือนไนจีเรียที่ต้องดิ้นรนกับค่าครองชีพที่สูงขึ้น

ในทางภูมิศาสตร์ มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในราคาข้าวท้องถิ่นทั่วไนจีเรียโดยรัฐโคกี บันทึกราคาข้าวท้องถิ่นสูงสุดที่ 2,693.41 ในราต่อถุง 1 กิโลกรัม ในขณะที่รัฐเบนูวบันทึกราคาค่ำสุดที่ 1,267.25 ในรา ซึ่งความแตกต่างของราคาเหล่านี้ในแต่ละรัฐสะท้อนถึงความแตกต่างในระดับภูมิภาคในด้านอุปทาน อุปสงค์ และช่องทางการจัดจำหน่ายอาหารหลัก อีกทั้ง ยังบ่งชี้ถึงความท้าทายที่เกษตรกรและผู้ผลิตในท้องถิ่นเผชิญต่อการตอบสนองความต้องการท่ามกลางต้นทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้นและความท้าทายด้านการขนส่ง

นอกจากนี้ รายงานของสำนักงานสถิติฯ ยังระบุว่าอัตราเงินเฟ้อด้านอาหารไนจีเรียยังคงอยู่ในระดับสูงในเดือนตุลาคม โดยอยู่ที่ 39.16% เมื่อเทียบกับรายปีจาก 31.52% ในเดือนตุลาคม 2023 ซึ่งอัตราเงินเฟ้อ

ด้านอาหารที่เพิ่มขึ้นสะท้อนถึงความท้าทายทางเศรษฐกิจที่กว้างขึ้น รวมถึงผลกระทบจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน การขึ้นราคาน้ำมัน และการหยุดชะงักของห่วงโซ่อุปทาน

อัตราเงินเฟ้อด้านอาหารที่เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบเป็นรายปีเกิดจากราคาสินค้าเพิ่มขึ้น ได้แก่ ข้าวโพด ข้าว (ประเภทขนมปังและธัญพืช) มันเทศ มันฝรั่ง (ประเภทมันฝรั่ง มันเทศและหัวพืชอื่นๆ) น้ำมันปาล์ม น้ำมันพืช (ประเภทน้ำมันและไขมัน) และไมโล ลิปตัน บุรีวิตา (ประเภทกาแฟ ชาและโกโก้)

ทั้งนี้ อัตราเงินเฟ้อด้านอาหารที่เพิ่มขึ้นเป็นแนวโน้มที่น่ากังวลสำหรับชาวไนจีเรีย เนื่องจากบ่งชี้ว่าราคาอาหารมีแนวโน้มที่จะยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้งบประมาณครัวเรือนมีแรงกดดันเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ข้าวพื้นเมืองแล้ว ข้าวเกษตร ซึ่งโดยทั่วไปขายโดยเกษตรกรในท้องถิ่น ก็พบว่าราคาเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วยิ่งขึ้นโดยราคาข้าวเกษตรในเดือนตุลาคม 2024 เพิ่มขึ้น 138.90% เมื่อเทียบเป็นรายปีเป็น 2,023.68 ในราต่อถุง 1 กิโลกรัม จาก 847.08 ในราต่อถุง 1 กิโลกรัม ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

ราคาข้าวเกษตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในแต่ละรัฐ โดยรัฐนาซาราวารายงานราคาสูงสุดที่ 3,120.49 ในราต่อถุง 1 กิโลกรัม ในขณะที่รัฐเบนิวมีราคาต่ำสุดที่ 1,354.87 ในรา ทั้งนี้ ข้าวเกษตรซึ่งโดยปกติแล้วเป็นตัวเลือกที่เอื้อมถึงได้มากกว่าเมื่อเทียบกับข้าวแปรรูปท้องถิ่น กลับมีราคาแพงขึ้นอย่างมาก ทำให้วิกฤตค่าครองชีพสำหรับคนไนจีเรียหลายคนเลวร้ายลงไปอีก

สื่อสิ่งพิมพ์ออนไลน์รายงานว่าราคาข้าว Ofada และข้าวนำเข้าก็เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญเช่นกัน ส่งผลให้ราคาอาหารในไนจีเรียมีแนวโน้มสูงขึ้นโดยข้าว Ofada ซึ่งเป็นพันธุ์ท้องถิ่นที่ปลูกเป็นหลักในภูมิภาคตะวันตกเฉียงใต้ของไนจีเรีย มีราคาพุ่งสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งในเดือนตุลาคม ราคาข้าว Ofada เฉลี่ยอยู่ที่ 2,428.65 ในรา เพิ่มขึ้นจาก 811.83 ในราในเดือนตุลาคม 2023 เพิ่มขึ้นถึง 199.16% เมื่อเทียบเป็นรายปี สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการที่เพิ่มขึ้นสำหรับอาหารหลักและต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น

นอกจากนี้ ข้าวที่นำเข้จากตลาดต่างประเทศ ก็มีการปรับขึ้นราคาอย่างมากซึ่งได้รับอิทธิพลจากการลดค่าของเงินไนรา ภาชีนำเข้า และความผันผวนของราคาในตลาดข้าวทั่วโลก โดยราคาเฉลี่ยของข้าวที่นำเข้ในเดือนตุลาคม 2024 เพิ่มขึ้นเป็น 2,471.28 ในราต่อถุง 1 กิโลกรัม จาก 1,016.12 ในราต่อถุง 1 กิโลกรัม ในเดือนตุลาคม 2023 ซึ่งสะท้อนถึงการเพิ่มขึ้น 143.21% เมื่อเทียบเป็นรายปี โดยรัฐโคกิบันที่กักตุนราคาสูงสุดสำหรับข้าวชนิดนี้ที่ 3,187.35 ในรา ในขณะที่ไนเจอร์มีราคาต่ำสุดที่ 2,017.04 ในรา

อนึ่ง การเพิ่มขึ้นของราคาส่วนใหญ่มาจากความท้าทายที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในตลาดแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศซึ่งทำให้ข้าวที่นำเข้มีราคาแพงขึ้น รวมถึงราคาข้าวโลกที่สูงขึ้นซึ่งเกิดจากปัจจัยต่างๆ เช่น ความขัดแย้งในยูเครนและต้นทุนพลังงานที่สูงขึ้น ทั้งนี้ ราคาข้าวที่นำเข้สูงขึ้นนั้นซ้ำเติมด้วยการที่ไนจีเรียต้องพึ่งพาการนำเข้าเพื่อตอบสนองความต้องการข้าวในประเทศ แม้ว่าผลผลิตในท้องถิ่นจะเติบโตขึ้นในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา แต่ก็ยังไม่เพียงพอที่จะตอบสนองความต้องการของประเทศได้อย่างเต็มที่ จึงทำให้ต้องพึ่งพาข้าวที่นำเข้มากขึ้น ซึ่งการที่ราคาข้าวท้องถิ่น ข้าว Ofada และข้าวที่นำเข้ที่สูงขึ้นมีส่วนสำคัญในการผลักดันให้เงินเฟ้อด้านอาหารในไนจีเรียสูงขึ้นซึ่งเมื่อเดือนที่แล้ว ทำให้วุฒิสมาชิกได้เรียกร้องให้รัฐบาลกลาง รัฐ และท้องถิ่นแก้ไขปัญหาด้านทุนอาหารพื้นฐานที่เพิ่มสูงขึ้นซึ่งยังคงเพิ่มสูงขึ้นทั่วประเทศแม้จะเป็นฤดูเก็บเกี่ยว

ที่มา Oryza.com

เม็กซิโก

สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงเม็กซิโก รายงานว่า เมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2567 ประธานาธิบดีคลอเดีย เซนบาม ลงนาม ในกฎหมายขยายอายุมาตรการยกเว้นภาษีนำเข้าสำหรับสินค้าอุปโภคบริโภคพื้นฐาน (Basic Basket) โดยมีผลบังคับใช้ไปจนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2568 ซึ่งมาตรการยกเว้นภาษีนำเข้าดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อลดค่าครองชีพและบรรเทาผลกระทบจากภาวะเงินเฟ้อที่ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีพของประชาชนในช่วงที่ผ่านมา โดยมุ่งเน้นกลุ่มสินค้าที่จำเป็นต่อการบริโภคพื้นฐานหรือเป็นวัตถุดิบในการผลิตอาหาร

ทั้งนี้ กฎฎีกาฉบับล่าสุดได้มีการปรับเปลี่ยนและตัดสินค้าบางรายการออกจากบัญชีสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษีนำเข้าเพื่อความเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและนโยบายของรัฐบาลปัจจุบัน โดยมีสินค้าที่ถูกตัดออกจากบัญชีที่ได้รับยกเว้นภาษีนำเข้า (ต้องเสียภาษีนำเข้าปกติ) มีทั้งหมด 24 รายการ ซึ่งรวมถึงสินค้าข้าว (พิกัดสินค้า 1006.30.99 Rice-others) ด้วย โดยสินค้าเหล่านี้จะต้องเสียภาษีนำเข้าปกติที่ระดับ 20%

ทั้งนี้ในช่วงเดือนมกราคม-กันยายน 2567 เม็กซิโกนำเข้าข้าวจากไทยเป็นจำนวนกว่า 1 แสนตัน (เพิ่มขึ้น 218% จากช่วงเดียวกันของปี 2566) คิดเป็นมูลค่ากว่า 73.89 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ดังนั้น การตัดข้าวออกจากรายการสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษีนำเข้าในครั้งนี้อาจส่งผลกระทบต่อการส่งออกข้าวไทยในปี 2568 นี้ เพราะข้าวไทยจะเสียความสามารถในการแข่งขันในตลาดเม็กซิโก

ที่มา สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงเม็กซิโก

